

VYHLÁŠKA

ze dne 19. prosince 2014

**o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel
na pozemních komunikacích**

Ministerstvo dopravy stanoví podle § 91 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění zákona č. 103/2004 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 311/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 297/2009 Sb., zákona č. 152/2011 Sb. a zákona č. 239/2013 Sb.

ČÁST PRVNÍ**ÚVODNÍ USTANOVENÍ****§ 1****Předmět úpravy**

(1) Tato vyhláška se použije na právní vztahy v oblasti schvalování technické způsobilosti a na technické podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích, které nejsou upraveny přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím schvalování technické způsobilosti vozidel kategorií L, T, C a R1).

(2) Seznam plných názvů směrnic Evropské unie použitých v této vyhlášce, včetně číselného označení základní směrnice a číselného označení posledního pozměňovacího právního předpisu, je uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí:

- a) tažným vozidlem motorové vozidlo spojené s přípojným vozidlem,
- b) jízdní soupravou spojení tažného vozidla s jedním nebo s více přípojnými vozidly,
- c) výměnnou nástavbou samostatný technický celek, který je se základním vozidlem, nosičem výměnných nástaveb, v rozebíratelném spojení,
- d) schvalováním harmonizovaného typu schvalování typu silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku, na který se použijí příslušné předpisy Evropské unie,
- e) schvalováním mezinárodního typu postup schválení systému vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku stanovený dle rozhodnutí přijatých na základě Dohody o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení udělených na základě těchto pravidel, uzavřené v Ženevě dne 20. března 1958 ve znění Dohody z 16. října 1995,
- f) schvalováním neharmonizovaného typu schvalování typu silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku, na který se nepoužijí příslušné předpisy Evropské unie ani mezinárodní smlouva v oblasti technické způsobilosti, kterou je Česká republika vázána,
- g) identifikačním číslem vozidla určitý počet znaků, čísel a písmen, které jsou specifické pro dané vozidlo, jeho skladba a použití je stanovena příslušnými předpisy Evropské unie,
- h) technickým protokolem doklad vypracovaný technickou zkušebnou nebo zkušební stanicí, kterým se potvrzuje, že vozidlo, jeho systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky, které byly předány těmto subjektům ke zkouškám nebo ověření, se shodují s údaji uvedenými v příslušném dokumentu obsahujícím technické údaje nebo ve schvalovací dokumentaci a splňuje příslušné technické, harmonizované nebo mezinárodní požadavky; v technickém protokolu se dále uvádí naměřené hodnoty,

i) největší povolenou hmotností největší hmotnost, se kterou smí být vozidlo užíváno v provozu na pozemních komunikacích v České republice,

j) největší povolenou hmotností na nápravu největší hmotnost na nápravu, se kterou smí být vozidlo užíváno v provozu na pozemních komunikacích v České republice,

k) maximální technicky přípustnou hmotností na nápravu hmotnost odpovídající největšímu technicky přípustnému statickému svislému zatížení, kterým působí náprava vozidla na povrch vozovky,

l) maximální technicky přípustnou hmotností naloženého vozidla maximální hmotnost stanovená pro vozidlo na základě jeho konstrukčních vlastností a provedení; největší technicky přípustná hmotnost přívěsu nebo návěsu zahrnuje statickou hmotnost přenesenou na tažné vozidlo, je-li přívěs nebo návěs připojen,

m) maximální technicky přípustnou hmotností naložené jízdní soupravy maximální hmotnost stanovená pro kombinaci motorového vozidla a jednoho nebo více přípojných vozidel na základě jeho konstrukčních vlastností a provedení nebo maximální hmotnost určená pro jízdní soupravu složenou z tahače návěsu a návěsu,

n) okamžitou hmotností vozidla nebo jízdní soupravy hmotnost zjištěná v určitém okamžiku při jejich provozu na pozemních komunikacích,

o) hmotností v provozním stavu

1. u motorových vozidel:

hmotnost vozidla, jehož palivová nádrž se naplní alespoň na 90 % svého objemu, včetně hmotnosti řidiče, paliva a kapalin, vybaveného standardním vybavením podle specifikací výrobce, a jsou-li součástí vybavení, i hmotnost karosérie, kabiny, spojovacího zařízení a náhradního kola, jakož i nářadí,

2. v případě přípojného vozidla:

hmotnost vozidla, včetně paliva a kapalin, vybaveného standardním vybavením podle specifikací výrobce, a jsou-li součástí vybavení, i hmotnost karosérie, dalšího spojovacího zařízení a náhradního kola a nářadí.

ČÁST DRUHÁ

ZÁKLADNÍ ZNAKY TYPU A KATEGORIE VOZIDEL

§ 3

Základní znaky pro určení typů vozidel, variant a verzí pro jednotlivé kategorie vozidel

(K § 2 odst. 10 zákona)

(1) Základní znaky pro určení typů, variant a verzí silničních vozidel, při schvalování harmonizovaného typu, pro vozidla

a) kategorií M, N a O, jsou uvedeny v příloze II části B směrnice 2007/46/ES, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „směrnice 2007/46/ES“),

b) kategorie L jsou uvedeny v čl. 2 směrnice 2002/24/ES, o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel, kterou se zrušuje směrnice Rady 92/61/EHS, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „směrnice 2002/24/ES“),

c) kategorií T, C, R a S jsou uvedeny v příloze II kapitole A směrnice 2003/37/ES, o schvalování typu zemědělských a lesnických traktorů, jejich přípojných vozidel a výměnných tažených strojů, jakož i jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků a o zrušení směrnice 74/150/EHS, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „směrnice 2003/37/ES“).

(2) Pro určení základních znaků typů, variant a verzí silničních vozidel kategorie Z se odstavec 1 použije obdobně.

§ 4

Základní znaky pro určení typů systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků

(K § 2 odst. 11 zákona)

(1) Základní znaky pro určení typů systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků, při schvalování harmonizovaného typu, pro vozidla

a) kategorií M, N a O jsou uvedeny v čl. 3 a čl. 10 směrnice 2007/46/ES ,

b) kategorie L jsou uvedeny v čl. 2 odst. 7 a čl. 4 odst. 1 směrnice 2002/24/ES ,

c) kategorií T, C, R a S jsou uvedeny v čl. 2 písm. a) a čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/37/ES .

(2) Základní znaky pro určení typů systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků, na které se použije mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jsou uvedeny v rozhodnutích přijatých na základě Dohody o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení udělených na základě těchto pravidel, uzavřené v Ženevě dne 20. března 1958 ve znění Dohody z 16. října 1995 (dále jen „rozhodnutí přijatá na základě mezinárodní smlouvy“).

(3) Pro určení základních znaků typů systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků, na které se nepoužijí příslušné předpisy Evropské unie ani mezinárodní smlouva v oblasti schvalování technické způsobilosti, kterou je Česká republika vázána, se odstavce 1 a 2 použijí přiměřeně.

§ 5

Typ konstrukčních částí a samostatných technických celků vozidla, které lze schválit nezávisle na vozidle

(K § 2 odst. 6 a 7 zákona)

Typ konstrukční části nebo samostatného technického celku lze schválit nezávisle na vozidle, pouze pokud lze doložit splnění všech technických, harmonizovaných technických a mezinárodních technických požadavků stanovených pro tento typ samostatného technického celku nebo konstrukční části bez toho, aby byl samostatný technický celek nebo konstrukční část namontován na vozidle.

§ 6

Kategorie silničních a zvláštních vozidel

(K § 2 odst. 8 zákona, § 3 odst. 4 zákona)

Popis kategorií silničních a zvláštních vozidel, jejich další členění a rozdělení vozidel do kategorií je uvedeno v příloze č. 2 k této vyhlášce.

ČÁST TŘETÍ

SCHVALOVÁNÍ TYPU

§ 7

**Silniční vozidla, systémy, konstrukční části a samostatné technické celky,
na které se nepoužijí příslušné předpisy Evropské unie**

(K § 16 odst. 9 zákona)

Příslušné předpisy Evropské unie se nepoužijí na

- a) silniční vozidla kategorie Z,
- b) vozidla zkonstruovaná a vyrobená k použití ozbrojenými složkami, civilní ochranou, požární službou a službami odpovídajícími za udržování veřejného pořádku, nebo
- c) systémy, konstrukční části a samostatné technické celky určené pro vozidla podle písmen a) a b).

§ 8

**Technické požadavky pro silniční vozidla, systémy, konstrukční části
a samostatné technické celky**

(K § 16 odst. 9 zákona)

(1) Pro stanovení technických požadavků pro silniční vozidla podle § 7, systémy, konstrukční části a samostatné technické celky určené pro tato vozidla se použijí přílohy č. 3, 4 a 6 k této vyhlášce obdobně.

(2) Pro stanovení technických požadavků pro systémy, konstrukční části a samostatné technické celky určené pro silniční vozidla, podle § 7, se použije příloha č. 5 k této vyhlášce obdobně.

§ 9

Harmonizované technické požadavky pro vozidla, systémy, konstrukční části a samostatné technické celky

(K § 16 odst. 9 zákona)

(1) Harmonizované technické požadavky pro silniční vozidla kategorií M, N a O, systémy, konstrukční části a samostatné technické celky určené pro tato vozidla jsou uvedeny v příloze č. 3 k této vyhlášce a v přímo použitelných předpisech Evropské unie upravujících schvalování vozidel kategorií M, N a O.

(2) Harmonizované technické požadavky pro silniční vozidla kategorie L, systémy, konstrukční části a samostatné technické celky určené pro tato vozidla jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce.

(3) Harmonizované technické požadavky pro zvláštní vozidla kategorií T, C, R a S, systémy, konstrukční části a samostatné technické celky určené pro tato vozidla jsou uvedeny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

§ 10

Mezinárodní technické požadavky pro systémy, konstrukční části a samostatné technické celky

(K § 16 odst. 9 zákona)

Mezinárodní technické požadavky pro systémy, konstrukční části a samostatné technické celky jsou uvedeny v rozhodnutích přijatých na základě mezinárodní smlouvy. Tato rozhodnutí jsou uvedena v příloze č. 5 k této vyhlášce.

§ 11

Způsob zajištění shody výroby vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem

(K § 16 odst. 9 zákona)

(1) Způsob zajištění shody výroby vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem, při schvalování harmonizovaného typu, pro vozidla kategorie M, N a O je uveden v příloze X směrnice 2007/46/ES ; pro vozidla kategorií L se použije příloha VI směrnice 2002/24/ES , pro vozidla kategorií T, C, R a S se použije příloha IV směrnice 2003/37/ES .

(2) Způsob zajištění shody výroby systémů silničních vozidel, jejich konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem při schvalování mezinárodního typu je uveden v rozhodnutích přijatých na základě mezinárodní smlouvy.

(3) Pro určení způsobu zajištění shody výroby silničních vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem při schvalování neharmonizovaného typu se použijí odstavce 1 a 2 přiměřeně.

§ 12

Nejvyšší počet vozidel v malé sérii

(K § 16 odst. 9 zákona)

(1) Nejvyšší počet silničních vozidel kategorií M, N a O v malé sérii je uveden v příloze XII směrnice 2007/46/ES .

(2) Nejvyšší počet silničních vozidel kategorie L v malé sérii je uveden v čl. 15 směrnice 2002/24/ES .

(3) Nejvyšší počet vozidel kategorií T, C, R a S v malé sérii je uveden v příloze V směrnice 2003/37/ES .

§ 13

Rozsah a obsah technické dokumentace

(K § 17 odst. 7 zákona)

(1) Rozsah a obsah technické dokumentace, při schvalování harmonizovaného typu, pro vozidla

a) kategorií M, N a O, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce a v přímo použitelných předpisech Evropské unie upravujících schvalování vozidel kategorií M, N a O,

b) kategorie L, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků je uveden v příloze č. 4 k této vyhlášce,

c) kategorií T, C, R a S, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků je uveden v příloze č. 6 k této vyhlášce.

(2) Rozsah a obsah technické dokumentace při schvalování mezinárodního typu je uveden v rozhodnutích přijatých na základě mezinárodní smlouvy.

(3) Pro určení rozsahu a obsahu technické dokumentace pro schvalování neharmonizovaného typu se použijí odstavce 1 a 2 obdobně.

§ 14

Způsob ověření shody výroby

(K § 19 odst. 2 zákona)

(1) Způsob ověření shody výroby vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem, při schvalování harmonizovaného typu, pro vozidla

a) kategorií M, N a O je uveden v příloze X směrnice 2007/46/ES ,

b) kategorie L je uveden v příloze č. VI směrnice 2002/24/ES ,

c) kategorií T, C, R a S je uveden v příloze IV směrnice 2003/37/ES .

(2) Způsob ověření shody výroby systémů silničních vozidel, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem při schvalování mezinárodního typu je uveden v rozhodnutích přijatých na základě mezinárodní smlouvy.

(3) Pro určení způsobu ověření shody výroby vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem v rámci schvalování neharmonizovaného typu se použijí odstavce 1 a 2 obdobně.

§ 15

Náležitosti sdělení výsledku ověření shody výroby

(K § 19 odst. 2 zákona)

Sdělení o výsledku ověření shody výroby musí pro všechna vozidla podléhající schvalování harmonizovaného typu obsahovat alespoň údaje uvedené v příloze X směrnice 2007/46/ES .

§ 16

Rozsah a způsob ověření technických požadavků, harmonizovaných technických požadavků a mezinárodních technických požadavků

(K § 20 odst. 4 zákona)

(1) Rozsah a způsob ověření harmonizovaných technických požadavků, při schvalování harmonizovaného typu, pro vozidla

a) kategorií M, N a O je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce a v přímo použitelných předpisech Evropské unie upravujících schvalování vozidel kategorií M, N a O,

b) kategorie L je uveden v příloze č. 4 k této vyhlášce,

c) kategorií T, C, R a S je uveden v příloze č. 6 k této vyhlášce.

(2) Rozsah a způsob ověření mezinárodních technických požadavků při schvalování mezinárodního typu je uveden v rozhodnutích přijatých na základě mezinárodní smlouvy.

(3) Pro určení rozsahu a způsobu ověření technických požadavků při schvalování neharmonizovaného typu se použijí odstavce 1 a 2 obdobně.

§ 17

Způsob určení počtu silničních vozidel, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků pro účely ověření technických požadavků, harmonizovaných technických požadavků a mezinárodních technických požadavků

(K § 20 odst. 4 zákona)

(1) Počet silničních vozidel, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků pro účely ověření technických požadavků a harmonizovaných technických požadavků se určí vždy tak, aby bylo možné provést všechny zkoušky na silničním vozidle, konstrukční části nebo samostatném technickém celku, které jsou potřebné k ověření splnění technických požadavků nebo harmonizovaných technických požadavků v rozsahu, v jakém nebyly doposud ověřeny již provedenými zkouškami.

(2) Způsob určení počtu silničních vozidel, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků pro účely ověření mezinárodních technických požadavků při schvalování mezinárodního typu je uveden v rozhodnutích přijatých na základě mezinárodní smlouvy.

§ 18

Osvědčení o schválení typu

(K § 21 odst. 4 zákona)

(1) Vzor osvědčení o schválení typu při schvalování harmonizovaného typu pro vozidla

a) kategorií M, N a O, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce a v přímo použitelných předpisech Evropské unie upravujících schvalování vozidel kategorií M, N a O,

b) kategorie L, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků je uveden v příloze č. 4 k této vyhlášce,

c) kategorií T, C, R a S, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků je uveden v příloze č. 6 k této vyhlášce.

(2) Vzor osvědčení o schválení typu, při schvalování mezinárodního typu, je uveden v rozhodnutích přijatých na základě mezinárodní smlouvy.

(3) Osvědčení o schválení typu při schvalování neharmonizovaného typu je speciální tiskopis s ochrannými prvky formátu A4, který obsahuje údaje o osobě, které bylo toto osvědčení vydáno, o typu vozidla, typu systému, typu konstrukční části a typu samostatného technického celku, na které bylo toto osvědčení vydáno.

(4) Systém číslování osvědčení o schválení harmonizovaného typu pro vozidla kategorií M, N a O je uveden v příloze VII směrnice 2007/46/ES ; pro vozidla kategorie L se použije příloha V směrnice 2002/24/ES , pro vozidla kategorií T, C, R a S se použije příloha II kapitola C dodatek I směrnice 2003/37/ES .

(5) V příloze č. 7 k této vyhlášce je uveden

a) vzor osvědčení o schválení typu při schvalování neharmonizovaného typu,

b) vzor technického osvědčení silničního vozidla, které nepodléhá registraci,

c) vzor technického osvědčení samostatného technického celku.

§ 19

Schvalovací dokumentace typu

(K § 21 odst. 4 zákona, § 24 odst. 5 zákona)

(1) Náležitosti seznamu schvalovací dokumentace typu jsou

a) identifikace úřadu, který schválení typu vydal,

b) razítko subjektu, který schválení typu vydal,

c) datum vydání,

d) číslo schválení typu,

e) celkový počet listů,

f) počet samostatných výkresů,

g) počet samostatných fotografií a

h) v případě rozšíření schválení typu, důvod.

(2) Revize schválení typu se zřetelně vyznačuje na každé stránce schvalovací dokumentace, která byla revizí dotčena. Na těchto stránkách schvalovací dokumentace musí být vyznačeno datum provedené změny. Revize schválení typu může být vyznačena také v nové schvalovací dokumentaci, budou-li v ní podrobně popsány provedené změny.

(3) V případě rozšíření schválení typu se nové osvědčení o schválení typu opatří pořadovým číslem rozšíření následujícím po pořadovém čísle předchozího rozšíření.

§ 20

Prohlášení o shodě

(K § 23 odst. 4 zákona)

(1) Prohlášení o shodě, pro harmonizované schválení typu, se vydává pro silniční vozidla kategorií M, N, O a L.

(2) Prohlášení o shodě, pro harmonizované schválení typu, se vydává pro zvláštní vozidla kategorií T, C, R a S.

(3) Náležitosti prohlášení o shodě a jeho duplikátu jsou pro vozidla kategorií M, N, O uvedeny v čl. 18 a v příloze IX směrnice 2007/46/ES , pro vozidla kategorie L v čl. 7 a v příloze IV směrnice 2002/24/ES , pro vozidla kategorií T, C, R a S v čl. 6 a v příloze III směrnice 2003/37/ES .

§ 21

Značka schválení typu

(K § 23 odst. 4 zákona)

(1) Značka schválení typu se umísťuje na všechna silniční i zvláštní vozidla. Dále se značka schválení typu umísťuje na všechny konstrukční části vozidel a na všechny samostatné technické celky vozidla.

(2) Pro schvalování harmonizovaného typu

a) značka schválení typu pro vozidla kategorií M, N, O je uvedena v příloze č. 3 k této vyhlášce a v přímo použitelných předpisech Evropské unie upravujících schvalování vozidel kategorií M, N a O,

b) značka schválení typu pro vozidla kategorie L je uvedena v příloze č. 4 k této vyhlášce,

c) značka schválení typu pro vozidla kategorií T, C, R a S je uvedena v příloze č. 6 k této vyhlášce.

(3) Značka schválení typu, při schvalování mezinárodního typu, je uvedena v rozhodnutích přijatých na základě mezinárodní smlouvy.

(4) Značka schválení typu vozidla pro neharmonizované schválení je uvedena v příloze č. 8 k této vyhlášce.

§ 22

Nejvyšší počet vozidel, která lze uvést na trh po pozbytí platnosti schválení typu

(K § 26 odst. 4 zákona)

(1) Nejvyšší počet silničních vozidel kategorií M, N, a O, které lze uvést na trh po pozbytí platnosti schválení typu, je uveden v příloze č. XII směrnice 2007/46/ES .

(2) Nejvyšší počet silničních vozidel kategorie L, které lze uvést na trh po pozbytí platnosti schválení typu, je uveden v příloze VIII směrnice 2002/24/ES .

(3) Nejvyšší počet vozidel kategorií T, C, R a S, které lze uvést na trh po pozbytí platnosti schválení typu, je uveden v příloze V směrnice 2003/37/ES .

ČÁST ČTVRTÁ

TECHNICKÉ ZKUŠEBNY A ZKUŠEBNÍ STANICE

§ 23

Technické zkušebny

(K § 27 odst. 6 zákona)

(1) Kategorie činností technických zkušeben pro vozidla kategorií M, N a O, jejich systémy, konstrukční části a samostatné technické celky jsou uvedeny v čl. 41 směrnice 2007/46/ES .

(2) Požadavky na přístroje a další nezbytné technické zařízení a na prostory potřebné pro výkon činnosti technické zkušebny, požadavky na systém vnitřní organizace a řízení a způsob posuzování splnění těchto požadavků pro zkušebny kontrolující vozidla kategorií M, N a O, jejich systémy, konstrukční části a samostatné technické celky jsou uvedeny v příloze V směrnice 2007/46/ES .

(3) Kategorie činností technických zkušeben pro vozidla kategorie L, jejich systémy, konstrukční části a samostatné technické celky jsou uvedeny v přímo použitelném předpisu Evropské unie upravujícím schvalování vozidel kategorie L1).

(4) Požadavky na přístroje a další nezbytné technické zařízení a na prostory potřebné pro výkon činnosti technické zkušebny, požadavky na systém vnitřní organizace a řízení a způsob posuzování splnění těchto požadavků pro zkušebny kontrolující vozidla kategorie L, jejich systémy, konstrukční části a samostatné technické celky jsou uvedeny v přímo použitelném předpisu Evropské unie upravujícím schvalování vozidel kategorie L1).

(5) Kategorie činností technických zkušeben pro vozidla kategorií T, C, R a S, jejich systémy, konstrukční části a samostatné technické celky jsou uvedeny v přímo použitelném předpisu Evropské unie upravujícím schvalování vozidel kategorií T, C, R a S1).

(6) Požadavky na přístroje a další nezbytné technické zařízení a na prostory potřebné pro výkon činnosti technické zkušebny, požadavky na systém vnitřní organizace a řízení a způsob posuzování splnění těchto požadavků pro zkušebny kontrolující vozidla kategorií T, C, R a S, jejich systémy, konstrukční části a samostatné technické celky jsou uvedeny v přímo použitelném předpisu Evropské unie upravujícím schvalování vozidel kategorií T, C, R a S1).

(7) Zkušební protokol musí plnit požadavky dodatku 3 přílohy V směrnice 2007/46/ES .

§ 24

Zkušební stanice

(K § 72 odst. 3 zákona)

(1) Zkušební stanice se dělí na

a) zkušební stanice pro silniční motorová a přípojná vozidla kategorií L, M1, N1, O1 a O2,

b) zkušební stanice pro silniční motorová a přípojná vozidla kategorií M2, M3, N2, N3, O1, O2, O3 a O4 a zvláštní motorová a přípojná vozidla kategorií T, C, R a S,

c) zkušební stanice pro zvláštní motorová a přípojná vozidla kategorií T, C, R a S,

d) zkušební stanice kombinované pro motorová a přípojná vozidla podle písmen a), b) a c) v různých kombinacích podle kategorií vozidel,

e) zkušební stanice kombinované pro motorová a přípojná vozidla podle písmen a) a b) v různých kombinacích podle kategorií vozidel v provedení ADR dle Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí.

(2) Vozidla kategorie Z může kontrolovat ta zkušební stanice podle odstavce 1, která je schopna uskutečnit kontrolu s ohledem na své technické vybavení a parametry.

(3) Vzor tiskopisu oprávnění stanice technické kontroly k provádění technické kontroly jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích a vzor tiskopisu osvědčení k provozování zkušební stanice je uveden v příloze č. 7 k této vyhlášce.

§ 25

Kontrolní technik

(K § 72 odst. 3 zákona)

(1) Technické kontroly vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích provádí osoba, která je držitelem platného profesního osvědčení kontrolního technika a získala osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích (dále jen „osvědčení“).

(2) Osvědčení může získat kontrolní technik, který absolvoval základní kurz k získání odborné způsobilosti k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích a úspěšně složil zkoušku z této odborné způsobilosti.

(3) Kontrolnímu technikovi, který absolvoval základní kurz a složil zkoušku z odborné způsobilosti podle odstavce 2 tohoto paragrafu, (dále jen „kontrolní technik typu K“) Ministerstvo dopravy (dále jen „ministerstvo“) vystaví osvědčení a přidělí razítko s evidenčním číslem. Absolvent, který při zkoušce neprospěl, může si své znalosti individuálně doplnit a požádat o opakování komisionálního přezkoušení. Tuto žádost může podat nejdříve za jeden měsíc a nejpozději do 6 měsíců po ukončení kurzu. Další opakování zkoušky není možné bez nového absolvování základního kurzu k získání odborné způsobilosti k provádění technických kontrol vozidel před schválením technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích.

(4) Držitel osvědčení podle odstavce 3 se jednou za 2 roky podrobuje školení ve zdokonalovacím kurzu a přezkoušení z odborné způsobilosti k provádění kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích v rozsahu, který určí ministerstvo a který je zveřejněn ve Věstníku dopravy.

(5) Základní kurz, zdokonalovací kurz, zkoušky z odborné způsobilosti podle odstavce 2 a přezkoušení z odborné způsobilosti podle odstavce 4 provádí ministerstvo nebo jím zmocněná osoba. Obsah výuky v základním kurzu a zdokonalovacím kurzu a způsob provádění zkoušky a přezkoušení z odborné způsobilosti zveřejní ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(6) Vzor osvědčení je uveden v příloze č. 7 k této vyhlášce.

§ 26

Druh a výše úhrady

(K § 87 zákona)

(1) Za školení kontrolního technika typu K v základním kurzu uhradí posluchač ministerstvu 500 Kč.

(2) Za školení kontrolního technika typu K ve zdokonalovacím kurzu uhradí posluchač ministerstvu 200 Kč.

(3) Za závěrečnou zkoušku v základním i zdokonalovacím kurzu uhradí posluchač ministerstvu 100 Kč, za opakovanou zkoušku 200 Kč.

ČÁST PÁTÁ

VÝROBCE A AKREDITOVANÝ ZÁSTUPCE

§ 27

Elektronická evidence prohlášení o shodě a způsob předávání technických údajů

[K § 28 odst. 1 písm. p), § 28d zákona]

(1) Elektronická evidence prohlášení o shodě obsahuje následující údaje

a) identifikační číslo vozidla,

b) číslo schválení typu ES,

c) tovární značku vozidla,

d) typ vozidla,

e) jméno a příjmení osoby, která prohlášení o shodě vydala, a

f) datum vydání prohlášení o shodě.

(2) Způsob a forma předávání údajů do evidence technických údajů schválených typů silničních vozidel je uveden v příloze č. 9 k této vyhlášce.

ČÁST ŠESTÁ

JEDNOTLIVÁ VÝROBA A PŘESTAVBA SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 28

Jednotlivá výroba silničního vozidla

(K § 31 odst. 1, § 33 odst. 2 zákona)

(1) Technické požadavky na jednotlivě vyrobené vozidlo jsou stanoveny v příloze č. 10 k této vyhlášce.

(2) Vzor osvědčení pro jednotlivě vyrobená silniční vozidla s platností ve všech členských státech je uveden v příloze č. 7 k této vyhlášce.

§ 29

Přestavba vozidla

(K § 74 odst. 1, § 74 odst. 2 zákona)

(1) Přestavěné vozidlo musí po přestavbě splňovat technické požadavky, které byly platné v době jeho výroby, nebo technické požadavky pozdějších předpisů uvedených v přílohách č. 3 až 6 této vyhlášky pro typ vozidla příslušného druhu a kategorie.

(2) Pokud se při přestavbě vozidla mění identifikační číslo vozidla, stanoví příslušný úřad, provádějící registraci vozidla, jakým způsobem se uvedené číslo vyznačí na nové nebo změněné konstrukční nebo podstatné části mechanismu vozidla. Pokud je na nahrazující konstrukční části vyznačeno identifikační číslo z jiného vozidla, toto se vždy znehodnotí přeražením křížky tak, aby zůstalo nadále identifikovatelné. Identifikační číslo vozidla, u kterého se mění konstrukční nebo podstatná část mechanismu vozidla, se pak vyrazí v blízkosti čísla znehodnoceného, a to v případě, že se jedná o konstrukční část prohlášenou výrobcem za záměnnou. Informace o ražbě identifikačního čísla náhradní technologií se uvede v dokladech vozidla.

(3) V případě, že výrobce prohlásí podstatnou část mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla za náhradní díl k tomuto vozidlu, se ohledně ražby identifikačního čísla vozidla postupuje obdobně jako v odstavci 2.

(4) Pokud lze přestavěné vozidlo zařadit do více kategorií, stanoví jeho kategorii ministerstvo nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, přičemž nesmějí být dotčena ustanovení § 73 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

(5) Při přestavbě vozidla lze změnit nebo upravit pouze jednu podstatnou část mechanismu nebo konstrukci silničního vozidla. Jiné podstatné části mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla již nesmí být touto, ani žádnou následnou přestavbou změněny.

(6) Podmínky pro přestavbu vozidel poháněných zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným nebo zkapalněným zemním plynem jsou stanoveny v příloze č. 11.

§ 30

Povolení přestavby

(K § 74 odst. 1, § 74 odst. 2 zákona)

(1) Při povolování přestavby jednotlivého vozidla se postupuje obdobně jako při schvalování technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného vozidla a při povolování hromadné přestavby vozidel se postupuje obdobně jako při schvalování technické způsobilosti typu vozidla.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo ministerstvo přestavbu vozidla povolí, jestliže přestavěné vozidlo nebo jeho systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky, do nichž přestavba zasáhla, splňují i po přestavbě technické požadavky stanovené podle § 29 odst. 1.

ČÁST SEDMÁ

VÝBAVA

§ 31

Požadavky na konstrukci a stav výbavy

(K § 76 odst. 1 zákona)

V příloze č. 12 k této vyhlášce jsou stanoveny

- a) požadavky na konstrukci a stav povinné výbavy vozidel, v části B,
- b) technické požadavky na výbavu jízdních kol, potahových vozidel a ručních vozíků pro jejich užití v provozu na pozemních komunikacích, v části C,
- c) technické požadavky na výbavu vozidel světelnými zařízeními, v části D,
- d) technické požadavky na výbavu vozidel zvláštními výstražnými světelnými a zvukovými zařízeními, v části E,
- e) technické požadavky na výbavu vozidel koly, pneumatikami a protiskluzovými řetězy, v části F,
- f) technické požadavky na výbavu vozidel doplňkovými zařízeními, v části G,
- g) technické požadavky na výbavu vozidel označením nejvyšší povolené rychlosti, v části H,
- h) technické požadavky na výbavu zvláštních vozidel, v části I.

§ 32

Vybava, jejíž technická způsobilost se schvaluje

(K § 76 odst. 1 zákona)

Vybava, jejíž technická způsobilost se schvaluje, a požadavky na její konstrukci a stav jsou uvedeny v části A přílohy č. 12 k této vyhlášce.

ČÁST OSMÁ

ZVLÁŠTNÍ VOZIDLA

§ 33

Technické požadavky na konstrukci a stav zvláštního vozidla

(K § 78 odst. 1 zákona)

(1) Technické požadavky na konstrukci a stav zvláštních vozidel kategorií T, C, R a S jsou uvedeny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

(2) Technické požadavky na konstrukci a stav zvláštních vozidel kategorií SS a SN jsou uvedeny v příloze č. 13 k této vyhlášce.

(3) Vzor technického osvědčení zvláštního vozidla, které nepodléhá registraci a výpisu z tohoto technického osvědčení, je uveden v příloze č. 7 k této vyhlášce.

ČÁST DEVÁTÁ

SPOJITELNOST A NEJVĚTŠÍ POVOLENÉ HMOTNOSTI A ROZMĚRY

§ 34

Spojitelnost z pohledu okamžité hmotnosti přípojného vozidla a souprav

(K § 2 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) Okamžitá hmotnost přípojného vozidla nebo přípojných vozidel smí být u jízdních souprav s nejvyšší konstrukční rychlostí do 40 km.h-1 nejvýše 2,5násobek okamžité hmotnosti tažného vozidla. U jízdní soupravy traktoru a traktorového návěsu se okamžitou hmotností každého z vozidel jízdní soupravy rozumí součet hmotností připadajících na jednotlivé nápravy traktoru, respektive návěsu. Podíl hmotnosti připadající na nápravy traktorového návěsu nesmí převyšovat největší povolenou hmotnost přípojného vozidla uvedenou v technickém průkazu traktoru.

(2) Okamžitá hmotnost přípojného vozidla nebo přípojných vozidel smí být u jízdních souprav s nejvyšší konstrukční rychlostí vyšší než 40 km.h-1 nejvýše 1,5násobek okamžité hmotnosti tažného vozidla. Tento odstavec neplatí pro přípojná vozidla kategorií O1 a O2.

(3) Okamžitá hmotnost jízdní soupravy nesmí být větší než největší povolená hmotnost jízdní soupravy stanovená při schválení technické způsobilosti tažného vozidla.

(4) Okamžitá hmotnost přívěsů kategorií O3 a O4 v jízdní soupravě nesmí být větší než největší povolená hmotnost brzděného přípojného vozidla stanovená pro tažné vozidlo, která je uvedena v technickém průkazu a osvědčení o registraci tažného vozidla. V případě více přípojných vozidel se jedná a součet jejich okamžitých hmotností.

(5) Prostřední vozidlo jízdní soupravy musí mít vyšší nebo stejnou okamžitou hmotnost, jakou má poslední vozidlo jízdní soupravy. Kombinace pomocného vozíku ve spojení s návěsem se pro tyto účely pokládá za jedno vozidlo. Pomocným vozíkem pro výše uvedené účely se rozumí jedno nebo vícenápravové přípojně vozidlo kategorie O nebo R svojí konstrukcí určené k připojení návěsu příslušné kategorie za použití točnice pro připojení návěsového čepu. Pomocný vozík jako samostatné vozidlo musí plnit požadavky na příslušnou kategorii přípojného vozidla.

(6) Pro spojování vozidel do jízdních souprav s přípojnými vozidly kategorií O1 a O2 platí

a) okamžitá hmotnost nebrzděného přípojného vozidla kategorie O1 nesmí být větší než největší povolená hmotnost nebrzděného přípojného vozidla stanovená pro tažné vozidlo, která je uvedena v technickém průkazu a osvědčení o registraci tažného vozidla,

b) okamžitá hmotnost brzděného přívěsu kategorií O1, O2 nesmí být větší než největší povolená hmotnost brzděného přípojného vozidla stanovená pro tažné vozidlo, která je uvedena v technickém průkazu a osvědčení o registraci tažného vozidla, za podmínky, že okamžitá hmotnost takového přípojného vozidla není větší než největší povolená hmotnost tažného vozidla u vozidel kategorií M1 a N1 a 1,5násobek největší povolené hmotnosti tažného vozidla u vozidel kategorií M1G a N1G,

c) za traktor a vozidlo kategorie Z smí být zapojována přípojná vozidla kategorií O1 a O2 při dodržení podmínek z hlediska přípojných hmotností stanovených při schválení technické způsobilosti těchto vozidel, vozidla musí

být vybavena schváleným spojovacím zařízením odpovídajícího typu schváleným výrobcem vozidla. Jestliže není přípojné vozidlo vybaveno výškově nastavitelnou ojí, musí být spojovací zařízení traktoru umístěno ve výšce 350-420 mm. Jestliže oj přípojného vozidla je výškově nastavitelná, může být výška spojovacího zařízení traktoru odlišná za podmínky, že osa ovládacího zařízení nájezdové brzdy přívěsu není skloněná od vodorovné roviny více jak $\pm 10^\circ$.

(7) Okamžitá hmotnost vozidla kategorie S vybaveného průběžnou nebo poloprůběžnou brzdovou soustavou činí u jízdních souprav s nejvyšší konstrukční rychlostí do 40 km.h-1 nejvýše 2,5násobek okamžité hmotnosti traktoru.

§ 35

Spojitelnost jízdních souprav

(K § 2 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) Nebrzděná vozidla kategorie O1 mohou být zapojována jen za vozidla kategorií M a N, jejichž hmotnost v provozním stavu (dále jen „provozní hmotnost“) je nejméně dvojnásobkem okamžité hmotnosti připojovaného vozidla, pokud při schválení technické způsobilosti tažného vozidla nebylo stanoveno jinak.

(2) Pro spojování vozidel do jízdních souprav platí

a) za vozidla kategorií M, N a L lze připojit pouze vozidla kategorie O,

b) za vozidla kategorií T a C lze připojit pouze vozidla kategorie R, pokud není v § 34 odst. 6 stanoveno jinak.

(3) Vozidla kategorií R a S, která nejsou vybavena brzdovým zařízením, a vozidla kategorií R a S, která jsou vybavena nájezdovou brzdovou soustavou, mohou být zapojována jen za tažná vozidla, jejichž provozní hmotnost je shodná nebo vyšší než okamžitá hmotnost připojovaného vozidla, pokud nebylo při schválení technické způsobilosti tažného vozidla stanoveno jinak, u vozidel výše uvedených kategorií s největší povolenou hmotností nad 3 t zapojených do jízdní soupravy s tahačem musí být kromě toho účinek parkovací brzdy tahače prokazatelně schopen ubrzdít jízdní soupravu tahače s tímto vozidlem na svahu 12 %.

(4) V případě spojení tažného vozidla s přívěsem nebo dalším přívěsem musí být splněny dále uvedené požadavky

a) svislé statické zatížení pevné oje, svisle nevýkyvné, u přívěsů s nápravou uprostřed, musí mít vždy kladnou hodnotu, aby se zabránilo odlehčování zadních náprav tažného vozidla,

b) svise výkyvná oj přívěsu nesmí mít, v zapojeném stavu, úhlovou odchylku od vodorovné roviny větší jak 10° , přitom poloha oje je dána spojnicí os čepů umožňujících kývání oje a bodu vlastního spojení s tažným vozidlem.

(5) Zapojení vozidel do jízdních souprav, s výjimkou tažení přívěsů kategorií O1 a O2 s nájezdovou brzdou, s ohledem na ABS je možné v těchto kombinacích

a) tažné vozidlo s ABS a přípojně vozidlo s ABS,

b) tažné vozidlo bez ABS a přípojně vozidlo bez ABS,

c) tažné vozidlo bez ABS a přípojně vozidlo s ABS za podmínky, že tažné vozidlo je vybaveno zařízením umožňujícím napájet a kontrolovat bezchybnou funkci ABS přípojně vozidla.

(6) Do jízdní soupravy s tažnými vozidly kategorií M1 a N1 smí být zapojeno přípojně vozidlo kategorie O1 nebo O2 o maximální celkové šířce vyhovující podmínce, aby bod činné svítící plochy přední obrysové svítilny tažně vozidla, který je nejbližší rovině vymežující největší šířku přípojně vozidla, nebyl dále než 400 mm od této roviny, měřeno na každé straně - po obou stranách, jízdní soupravy vozidel zapojených do jízdní soupravy a podélné ose.

(7) Největší povolená hmotnost nebrzděně přípojně vozidla za vozidlo kategorie L nesmí být větší než 50 % provozní hmotnosti tažně motorově vozidla.

§ 36

Technické požadavky pro provoz jízdních souprav

(K § 2 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) V rámci jednotlivého schvalování technické způsobilosti přívěsů kategorií O1 a O2 nesmí být nejvyšší rychlost přívěsu vyšší než 80 km.h-1. Na základě technického protokolu, vydaného technickou zkušebnou, který obsahuje hodnocení jízdních vlastností vozidla a ověření stability, je možné zvýšit největší rychlost vozidel, jímž je schvalována technická způsobilost, či vozidel již provozovaných kategorie O1 až na 130 km.h-1, kategorie O2 až na 100 km.h-1, kategorie O3 a O4 až na 90 km.h-1. Přívěsy nesmí být používány k přepravě osob.

(2) Pokud přípojně vozidlo, jeho náklad nebo výměnná nástavba svými rozměry po připojení k tažně vozidlu znemožní řidiči řádný výhled vnějšími zpětnými zrcátky, musí být tažně vozidlo opatřeno doplňkovými zpětnými zrcátky s větším vyložením nebo jiným zařízením, které zajistí řádný výhled.

(3) Jízdní soupravy, jejichž nejvyšší konstrukční rychlost nepřevyšuje 40 km.h-1, nebo je snížena podle § 38 odst. 6 pod 20 km.h-1, musí být opatřeny při provozu na pozemních komunikacích na zádi posledního vozidla jízdní soupravy deskami zadního značení pro „pomalá vozidla“. Toto označení splňuje podmínky stanovené schvalovacím předpisem EHK č. 69 a je podle něj schváleno. V případě, že je jízdní souprava tvořena nosičem a pracovním strojem neseným, může být toto označení umístěno na nosiči za podmínky, že není strojem nebo jeho částí zakryto.

(4) Vzdálenost mezi poslední nápravou motorového vozidla, jehož největší povolená hmotnost převyšuje 3,50 t, a první nápravou přívěsu, jehož největší povolená hmotnost převyšuje 3,50 t, musí být nejméně 3,00 m.

§ 37

Největší povolené hmotnosti silničních vozidel, zvláštních vozidel a jejich rozdělení na nápravy

(K § 2 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) Největší povolené hmotnosti na nápravu vozidla nesmí překročit

a) u jednotlivé nápravy 10,00 t,

b) u jednotlivé hnací nápravy 11,50 t,

c) u dvojnápravy motorových vozidel nesmí překročit při jejich dílčím rozvoru

1. méně než 1,0 m 11,50 t,

2. od 1,0 m a méně než 1,3 m 16,00 t,

3. od 1,3 m a méně než 1,8 m 18,00 t,

4. od 1,3 m a méně než 1,8 m, je-li hnací náprava vybavena dvojitou montáží pneumatik a vzduchovým pérováním nebo pérováním uznaným za rovnocenné nebo pokud je každá hnací náprava opatřena dvojitou montáží pneumatik a maximální zatížení na nápravu nepřekročí 9,50 t 19,00 t,

u zvláštních motorových vozidel vybavených individuálními pásy na jedné nebo více nápravách se tyto pásy na každé z náprav z hlediska výše uvedených požadavků považují za dvojnápravu s dílčím rozvorem daným vzdáleností krajních kladek pásového podvozku respektive vzdáleností krajní kladky a hnacího kola,

d) u dvojnápravy přípojných vozidel součet zatížení obou náprav dvojnápravy nesmí překročit při jejím dílčím rozvoru

1. méně než 1,0 m 11,00 t,

2. od 1,0 m a méně než 1,3 m 16,00 t,

3. od 1,3 m a méně než 1,8 m 18,00 t,

e) dvojnápravou podle písmen c) a d) se rozumí dvě za sebou umístěné nápravy, jejichž středy jsou od sebe vzdáleny méně než 1,8 m,

f) u trojnápravy motorových vozidel 27,00 t,

u jednotlivé nepoháněné nápravy v trojnápravě 9,00 t,

trojnápravou motorového vozidla se rozumí tři za sebou umístěné nápravy, jejichž součet dílčích rozvorů činí nejvýše 2,8 m,

g) u trojnápravy přípojných vozidel součet zatížení tří náprav trojnápravy nesmí překročit při jejich větším z dílčích rozvorů jednotlivých náprav

1. do 1,3 m včetně 21,00 t,

2. nad 1,3 m do 1,4 m včetně 24,00 t,

3. nad 1,4 m do 1,8 m včetně 27,00 t,

trojnápravou přípojných vozidel se rozumí tři za sebou umístěné nápravy, jejichž součet dílčích rozvorů činí nejvýše 3,6 m,

h) hmotnost připadající na jednu nápravu dvojnápravy a trojnápravy přípojných vozidel nesmí překročit 10 t. Nad hodnotu 1,8 m respektive 3,6 m je náprava (nápravy) považována za samostatnou.

(2) Největší povolená hmotnost silničních vozidel nesmí překročit

a) u motorových vozidel se dvěma nápravami 18,00 t,

jedná-li se o vozidlo kategorie M3 19,00 t,

b) u motorových vozidel se třemi nápravami 25,00 t,

je-li hnací náprava vybavena dvojitou montáží pneumatik a vzduchovým pérováním nebo pérováním uznaným za rovnocenné nebo pokud je každá hnací náprava opatřena dvojitou montáží pneumatik a maximální zatížení na nápravu nepřekročí 9,50 t 26,00 t,

c) u motorových vozidel se čtyřmi a více nápravami 32,00 t,

d) u přívěsů se dvěma nápravami 18,00 t,

e) u přívěsů se třemi nápravami 24,00 t,

f) u přívěsů se čtyřmi a více nápravami 32,00 t,

g) u dvoučlankových kloubových autobusů 28,00 t,

h) u tříčlankových kloubových autobusů 32,00 t,

i) u jízdních souprav 48,00 t,

j) u pásových vozidel 18,00 t.

(3) Největší povolená hmotnost zvláštních vozidel nesmí překročit hodnoty platné pro silniční vozidla a dále

a) u traktorových návěsů může být vyšší než hmotnosti stanovené u přívěsů uvedené v odstavci 2 písm. d), e) a f) v závislosti na počtu náprav o hmotnost připadající na spojovací zařízení v závislosti na typu tohoto spojovacího zařízení a jeho povoleném zatížení,

b) u pracovních strojů přípojných nesmí přesahovat hodnoty stanovené pro traktorové přívěsy nebo návěsy.

(4) Největší povolená hmotnost vozidla nesmí překročit hodnotu největší technicky přípustné hmotnosti vozidla. Největší povolená hmotnost jízdní soupravy nesmí překročit hodnotu největší technicky přípustné hmotnosti jízdní soupravy. Největší povolená hmotnost na nápravu nesmí překročit hodnotu největší technicky přípustné hmotnosti na nápravu.

§ 38

Hmotnosti vyžadované pro provoz na pozemních komunikacích

(K § 2 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) Okamžitá hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy nesmí překročit největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy. V případě znečištění například bláto, sníh nebo voda se připouští překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy maximálně o 3 %.

(2) Pro používání vozidel a jízdních souprav, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje největší povolenou hmotnost nebo u nichž okamžitá hmotnost připadající na nápravu přesahuje největší povolenou hmotnost na nápravu, platí jiný právní předpis²⁾.

(3) Hmotnost připadající na řízenou nápravu nebo nápravy motorového vozidla kategorie N nebo kloubového autobusu - měřeno při stání na vodorovné vozovce - nesmí poklesnout pod 20 % okamžité hmotnosti a u ostatních autobusů, s výjimkou autobusů třídy I a třídy A, pod 25 % okamžité hmotnosti.

(4) U vozidel kategorií M, N, O a L v provozu se připouští nerovnoměrnost rozložení okamžité hmotnosti vozidla na kola jednotlivých náprav mezi pravou a levou polovinou, pokud to dovoluje únosnost pneumatiky, nejvýše však 15 % hmotnosti připadající na nápravu. Tato hodnota však může být překročena, pokud výrobce stanoví pro vozidlo a jeho určitou hmotnost rozmezí přípustných poloh těžiště nákladu a uvede tyto údaje v příručce pro uživatele vozidla.

(5) U vozidel kategorií T, C a SS v rozsahu od provozní až po největší povolenou hmotnost nesmí být hmotnost na řízenou nápravu, měřeno při stání na vodorovné vozovce, menší než 20 % okamžité hmotnosti vozidla. U vozidel kategorií T, C se však připouští nižší hmotnost připadající na řízenou nápravu po namontování nástavby nebo připojení pracovního stroje při současném snížení nejvyšší rychlosti na 20 km.h⁻¹; přitom hmotnost připadající na řízenou nápravu nesmí být menší než

a) 19 % u traktorů o okamžité hmotnosti nejvýše 4,50 t,

b) 18 % u traktorů o okamžité hmotnosti vyšší než 4,50 t.

(6) U vozidel kategorií T, C, R, SS a S se připouští nerovnoměrnost rozložení okamžité hmotnosti vozidla na kola jednotlivých náprav mezi pravou a levou polovinou, pokud to dovoluje únosnost pneumatik

a) u vozidel kategorií T, C a R nejvýše 15 % hmotnosti připadající na nápravu,

b) u vozidel kategorií SS a S nejvýše 20 % hmotnosti připadající na nápravu,

c) u traktoru po namontování nástavby nebo připojení pracovního stroje nejvýše 20 % hmotnosti připadající na nápravu.

(7) Náklad na vozidle, i v jízdní soupravě, musí být rovnoměrně rozložen a řádně zajištěn vhodným technickým zařízením proti pohybu. Pokud je k připevnění nákladu použita poutací a upínací souprava, musí být

v řádném technickém stavu a odpovídat ČSN EN 12195-2, ČSN EN 12195-3, ČSN EN 12195-43). Poutací a upínací soupravy musí počtem a umístěním odpovídat ČSN EN 12195-13).

§ 39

Největší povolené rozměry vozidel a jízdních souprav

(K § 2 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) Největší povolené rozměry vozidel a jízdních souprav včetně nákladu jsou

a) největší povolená šířka

1. vozidel kategorií M, N, O, R, T a C 2,55 m,
2. vozidel s tepelně izolovanou nástavbou, u které je tloušťka stěn větší než 45 mm 2,60 m,
3. dvoukolových mopedů 1,00 m,
4. ostatních vozidel kategorie L 2,00 m,
5. přípojných vozidel za dvoukolová motorová vozidla 1,00 m,
6. samojízdných a výměnných tažených strojů, nesených pracovních strojů v jízdní soupravě s nosičem a traktorů za podmínek stanovených v příloze č. 12 k této vyhlášce 3,00 m,
7. tramvají 2,65 m,

b) největší povolená výška

1. vozidel, včetně sběračů tramvají a trolejbusů v nejnižší pracovní poloze 4,00 m,
2. vozidel kategorie L 2,50 m,
3. vozidel kategorií N, O, určených pro přepravu vozidel 4,20 m,
4. jízdní souprava tahače s návěsem 4,00 m + 2 % výšky,

c) největší povolená délka

1. jednotlivého vozidla s výjimkou autobusu a návěsu 12,00 m,
2. a) trolejbusu a autobusu se dvěma nápravami 13,50 m,
b) trolejbusu a autobusu se třemi a více nápravami 15,00 m,
3. kloubového dvoučlánekového autobusu a trolejbusu 18,75 m,

4. kloubového tříčlankového autobusu a trolejbusu 22,00 m,
do největší povolené délky autobusů se započítává jakákoliv odnímatelná výbava, například schránka na lyže,
5. jízdní soupravy tahače s návěsem 16,50 m,
6. jízdní soupravy motorového vozidla s jedním přívěsem 18,75 m,
7. jízdní soupravy motorového vozidla s jedním přívěsem kategorie O určeným pro přepravu vozidel 20,75 m,
8. vozidla kategorie L 4,00 m,
9. tramvaje (sólo) včetně spřáhel 18,00 m,
10. jízdní soupravy tramvajů a kloubové tramvaje včetně spřáhel 65,00 m,
11. jízdní soupravy traktoru s jedním přívěsem nebo návěsem 18,00 m,
12. jízdní soupravy traktoru s přípojným pracovním strojem 18,00 m,
13. jízdní soupravy samojízdného stroje s podvozkem pro přepravu pracovního zařízení stroje 20,00 m,
14. jízdní soupravy se dvěma přívěsy nebo s kombinací návěsu a jednoho přívěsu 22,00 m.

Do celkové délky vozidla nebo jízdní soupravy se nepočítá délka nakládacího satelitního vozíku, který je v přepravní poloze namontován vzadu na vozidle, pokud nepřesahuje vozidlo o více než 1,20 m.

(2) Délka přípojného vozidla za dvoukolové motorové vozidlo nesmí být větší než délka tažného vozidla, nejvýše však 2,50 m.

(3) Délka zadního převisu vozidla, s výjimkou přívěsu s nápravami uprostřed, nesmí být větší než 1/3 celkové délky, nejvýše však 3,50 m; toto ustanovení se nepoužije pro vozidla schválená podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících schvalování vozidel.

(4) Vzdálenost předního obrysu vozidla kategorie M nebo N, včetně nástaveb, nesmí být větší než 3,00 m od středu volantu a u vozidel kategorií T, C a SS, včetně nástaveb a pracovních strojů nesených, nejvýše 4,00 m; toto ustanovení se nepoužije pro vozidla schválená podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících schvalování vozidel.

(5) Pro zvláštní vozidla platí z hlediska manévrovatelnosti požadavky uvedené v přímo použitelných předpisech Evropské unie upravujících schvalování vozidel přiměřeně.

(6) Pro používání vozidel, která včetně nákladu přesahují stanovené rozměry, na pozemních komunikacích platí jiný právní předpis²).

ČÁST DESÁTÁ

ZÁVADY NA VOZIDLE

§ 40

Závady na vozidle, které ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích

(K § 2 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) Jsou-li na vozidle závady, které ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, nesmí být vozidlo užito v provozu na pozemních komunikacích, s výjimkou nouzového dojetí.

(2) Závadou podle odstavce 1 je vždy

a) v osvětlení vozidla,

1. nesvítlí-li potkávací nebo brzdové nebo zadní obrysové světlo na straně přivrácené do středu vozovky,
2. nelze-li přepnout dálková světla na potkávací,
3. způsobují-li světlomety oslnění,
4. jsou-li dodatečně namontovány nebo upraveny svítilny svítící dopředu nepřerušovaně světlem jiné barvy než bílé, kromě předních svítlen do mlhy žluté barvy a dozadu nepřerušovaně svítící světlem jiné barvy než červené, nebo
5. jsou-li chybně zapojeny svítilny nebo chybně propojeny svítilny tažného vozidla a přípojného vozidla,

b) v zasklení vozidla

1. prasklé nebo poškozené čelní sklo ve stírané ploše o délce nebo průměru větším než 20 mm, nebo
2. zatemnění čelního skla na propustnost zjevně nižší než 70 % nebo zatemnění předního bočního skla na propustnost zjevně nižší než 70 %,

c) na výfukovém potrubí vozidla je netěsnost nebo neúplnost výfukového potrubí nebo zjevný zásah do tohoto potrubí mající vliv na vnější hluk vozidla,

d) na karoserii vozidla nebo na jeho podvozku poškození nebo deformace karoserie nebo podvozku, včetně řízení a brzd, které může ohrozit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,

e) zjevné unikání paliva, oleje nebo mazacích tuků,

f) na pneumatikách vozidla je vždy,

1. je-li hloubka dezénu hlavních dezénových drážek nebo zářezů menší než 1,6 mm u vozidel všech kategorií a u mopedů menší než 1,0 mm,

2. obnažuje-li trhлина nebo poškození pláště pneumatiky na jejím vnějším obvodu - v oblasti běhounu, ramene, boku a patky - kostru pneumatiky nebo ji narušují, nebo

3. jsou-li namontovány pneumatiky různého rozměru na téže nápravě,

g) překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo překročení největších povolených rozměrů vozidla nebo jízdní soupravy, není-li vozidlo v režimu zvláštního užívání pozemní komunikace podle jiného právního předpisu²⁾,

h) spojení dvou nebo více vozidel do jízdní soupravy, při porušení požadavků na vzájemné zapojení vozidel do jízdních souprav.

(3) Jsou-li na vozidle závady na brzdovém systému, které znemožňují nebo by mohly znemožnit účinně zastavit vozidlo, například prasklé brzdové hadice, nebo hrubé závady na řídicím ústrojí, například zjevné deformace a nadměrné vůle, jedná se vždy o závadu na vozidle, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

ČÁST JEDENÁCTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ, ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ A ÚČINNOST

§ 41

Přechodné ustanovení

Řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky se dokončí podle vyhlášky č. 341/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.
2. Vyhláška č. 100/2003 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.
3. Vyhláška č. 197/2006 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.
4. Vyhláška č. 388/2008 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
5. Vyhláška č. 283/2009 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
6. Vyhláška č. 216/2010 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
7. Vyhláška č. 182/2011 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
8. Vyhláška č. 315/2012 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

9. Vyhláška č. 302/2013 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 43

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015.

Ministr:

Ing. Ťok v. r.

1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozoru nad trhem s těmito vozidly, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly, ve znění pozdějších předpisů.

2) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

3) ČSN EN 12195, Pomůcky pro zajišťování břemene silničních vozidel – Bezpečnost, část 1 až 4.

Poznámka: Přílohy pro řidiče významné budou postupně doplňovány nejpozději do pátku 16. 1. 2015

Kategorie silničních a zvláštních vozidel

1. **KATEGORIE L** zahrnuje všechna dvoukolová a tříkolová motorová vozidla a čtyřkolky, tj. motorová vozidla se čtyřmi koly, ať se zdvojenými koly, nebo jiná, určená k používání na pozemních komunikacích a na konstrukční části nebo samostatné technické celky takových vozidel.

Tato směrnice se nevztahuje na tato vozidla

- a) vozidla s maximální konstrukční rychlostí nepřekračující $6 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$,
- b) vozidla určená pro ovládání pěšími osobami,
- c) vozidla určená pro používání tělesně postiženými osobami,
- d) vozidla určená pro používání v soutěžích na pozemních komunikacích i v terénu,
- e) vozidla určená především pro zábavní účely mimo pozemní komunikace, která mají souměrně uspořádaná kola s jedním kolem vpředu a dvěma koly vzadu,
- f) jízdní kola s pedály, která jsou vybavena přídavným elektrickým motorem s maximálním trvalým výkonem $0,25 \text{ kW}$, jehož výkon je postupně snižován až do vyřazení motoru z činnosti, když vozidlo dosáhne rychlosti $25 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$, nebo dříve, jestliže cyklista přestane šlapat.

1.1. **Kategorie L1e:** dvoukolové vozidlo (moped), s nejvyšší konstrukční rychlostí nepřekračující $45 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$ a

- zdvihový objem nepřekračuje 50 cm^3 , jedná-li se o spalovací typ, nebo

- maximální trvalý jmenovitý výkon není vyšší než 4 kW , jedná-li se o elektrický motor.

1.2. **Kategorie L2_e:** tříkolové vozidlo (moped), s nejvyšší konstrukční rychlostí nepřekračující 45 km.h⁻¹ a

- zdvihový objem nepřekračuje 50 cm³, jedná-li se o zážehový typ, nebo

- maximální netto výkon nepřekračuje 4 kW, jedná-li se o jiné spalovací motory, nebo

- maximální trvalý jmenovitý výkon není vyšší než 4 kW, jedná-li se o elektrický motor.

1.3. **Kategorie L3_e:** dvoukolové vozidlo (motocykl) bez postranního vozíku vybavené motorem, který má zdvihový objem větší než 50 cm³, jedná-li se o spalovací motor, nebo s nejvyšší konstrukční rychlostí vyšší než 45 km.h⁻¹.

1.4. **Kategorie L4_e:** dvoukolové vozidlo (motocykl) s postranního vozíku - vybavené motorem, který má zdvihový objem větší než 50 cm³, jedná-li se o spalovací motor, nebo s nejvyšší konstrukční rychlostí vyšší než 45 km.h⁻¹.

1.5. **Kategorie L5_e:** motorové tříkolky, tj. vozidla se třemi symetricky uspořádanými koly vybavená motorem, který má zdvihový objem větší než 50 cm³, jedná-li se o spalovací motor, nebo s nejvyšší konstrukční rychlostí vyšší než 45 km.h⁻¹.

1.6. **Kategorie L6_e:** lehké čtyřkolky, jejichž hmotnost v nenaloženém stavu není větší než 350 kg, do níž se nezapočítává hmotnost baterií v případě elektrických vozidel; dále lehké čtyřkolky, jejichž nejvyšší konstrukční rychlost nepřekračuje 45 km.h⁻¹ a

- jejichž zdvihový objem motoru nepřekračuje 50 cm³ u zážehových motorů nebo

- jejichž maximální netto výkon nepřekračuje 4 kW u elektrických motorů nebo

- maximální trvalý jmenovitý výkon není vyšší než 4 kW, jedná-li se o elektrický motor.

1.7. **Kategorie L7_e:** čtyřkolky, jiné než kategorie L6_e, jejichž hmotnost v nenaloženém stavu nepřekračuje 400 kg (550 kg u vozidel určených k přepravě zboží), do níž se nezapočítává hmotnost baterií v případě elektrických vozidel, a u nichž maximální netto výkon motoru nepřekračuje 15 kW.

2. **KATEGORIE M:** motorová vozidla konstruovaná a vyrobená především pro dopravu osob a jejich zavazadel.

2.1. **Kategorie M₁:** vozidla kategorie M, s nejvýše osmi místy k sezení kromě místa k sezení řidiče.

Vozidla náležející do kategorie M₁ nesmí mít prostor pro stojící cestující.

Počet míst k sezení může být omezen na jedno (tj. místo k sezení řidiče).

2.2. **Kategorie M₂:** vozidla kategorie M, s více než osmi místy k sezení kromě místa k sezení řidiče a s maximální hmotností nepřevyšující 5 tun.

Vozidla náležející do kategorie M₂ mohou mít kromě míst k sezení i prostor pro stojící cestující.

2.3. **Kategorie M₃:** vozidla kategorie M, s více než osmi místy k sezení kromě místa k sezení řidiče a s maximální hmotností převyšující 5 tun.

Vozidla náležející do kategorie M₃ mohou mít prostor pro stojící cestující.

3. **KATEGORIE N:** motorová vozidla konstruovaná a vyrobená především pro dopravu nákladů.

3.1. **Kategorie N₁:** vozidla kategorie N s maximální hmotností nepřevyšující 3,5 tuny.

3.2. **Kategorie N₂:** vozidla kategorie N s maximální hmotností převyšující 3,5 tuny, ale nepřevyšující 12 tun.

3.3. **Kategorie N₃:** vozidla kategorie N s maximální hmotností převyšující 12 tun.

4. **KATEGORIE O:** přípojná vozidla konstruovaná a vyrobená pro dopravu nákladů nebo osob i pro ubytování osob.

4.1. **Kategorie O₁:** vozidla kategorie O s maximální hmotností nepřevyšující 0,75 tuny.

4.2. **Kategorie O₂:** vozidla kategorie O s maximální hmotností převyšující 0,75 tuny, ale nepřevyšující 3,5 tuny.

4.3. **Kategorie O₃:** vozidla kategorie O s maximální hmotností převyšující 3,5 tuny, ale nepřevyšující 10 tun.

4.4. **Kategorie O₄:** vozidla kategorie O s maximální hmotností převyšující 10 tun.

Podkategorie vozidel

Terénní vozidla

„*Terénním vozidlem*“ se rozumí vozidlo zařazené do kategorie M nebo N, které má zvláštní technické vlastnosti umožňující jeho použití mimo běžné vozovky.

V případě těchto kategorií vozidel se k písmenu a číslici označujícím kategorii vozidla připojí písmeno „G“.

Kritéria pro zařazení vozidla do podkategorie „terénních vozidel“ jsou uvedena v oddílu 4 části A této přílohy.

Vozidla zvláštního určení

„*Vozidlem zvláštního určení*“ se rozumí vozidlo kategorie M, N nebo O, které má zvláštní technické vlastnosti k výkonu funkce, jež vyžaduje zvláštní uspořádání a/nebo výstroj.

V případě neúplných vozidel, která mají spadat do podkategorie vozidel zvláštního určení, se k písmenu a číslici označujícím kategorii vozidla připojí písmeno „S“.

Různé typy vozidel zvláštního určení jsou vymezeny a uvedeny v oddílu 5.

Terénní vozidlo zvláštního určení

„*Terénním vozidlem zvláštního určení*“ se rozumí vozidlo zařazené do kategorie M nebo N, které má zvláštní technické vlastnosti uvedené v podkategoriích vozidel

V případě těchto kategorií vozidel se k písmenu a číslici označujícím kategorii vozidla připojí písmeno „G“.

V případě neúplných vozidel, která mají spadat do podkategorie vozidel zvláštního určení, se navíc k písmenu a číslici označujícím kategorii vozidla připojí jako druhá přípona písmeno „S“.

5. KATEGORIE T, C - traktorem je každé motorové kolové nebo pásové zemědělské nebo lesnické vozidlo s nejméně dvěma nápravami a s maximální konstrukční rychlostí nejméně $6 \text{ km} \cdot \text{h}^{-1}$, jehož hlavní funkcí je vyvíjet tažnou sílu a které bylo speciálně konstruováno k tažení, tlačení, nesení a pohonu určitých výměnných zařízení konstruovaných k vykonávání zemědělských nebo lesnických prací nebo k tažení zemědělských nebo lesnických přípojných vozidel; může být přizpůsobeno k tomu, aby při zemědělských nebo lesnických pracích neslo náklad nebo může být vybaveno sedadly pro spolujezdce.

5.1. Kolové traktory kategorie T:

5.1.1. **Kategorie T1:** kolové traktory s maximální konstrukční rychlostí nepřevyšující 40 km.h⁻¹, s nápravou nejbližší řidiči {u traktorů s otočným pracovištěm řidiče (otočné sedadlo a otočný volant) se za nápravu nejbližší řidiči musí považovat náprava s namontovaným největším průměrem pneumatik} mající minimální rozchod kol větší než 1150 mm, s hmotností v provozním stavu větší než 600 kg a se světlou výškou nad vozovkou menší než 1000 mm.

5.1.2. **Kategorie T2:** kolové traktory s maximální konstrukční rychlostí nepřevyšující 40 km.h⁻¹, s minimálním rozchodem kol menším než 1150 mm, s hmotností v provozním stavu větší než 600 kg a se světlou výškou nad vozovkou menší než 600 mm. Jestliže však výška těžiště traktoru [podle normy ISO 789-6:1982 (měřeno vzhledem k vozovce)] dělená střední hodnotou minimálního rozchodu kol u všech náprav je větší než 0,90, je maximální konstrukční rychlost omezena na 30 km.h⁻¹.

5.1.3. **Kategorie T3:** kolové traktory s maximální konstrukční rychlostí nepřevyšující 40 km.h⁻¹ a s hmotností v provozním stavu menší než 600 kg.

5.1.4. **Kategorie T4:** kolové traktory pro zvláštní účely s maximální konstrukční rychlostí nepřevyšující 40 km.h⁻¹ podle definice níže:

5.1.4.1. **Kategorie T4.1:** traktory s velkou světlou výškou:

Traktory konstruované pro práci s vysokými plodinami, např. s vinnou révou. Jejich znakem je zvýšený podvozek nebo jeho část, což traktoru umožňuje pojíždět souběžně s plodinou s levými a pravými koly na každé straně jednoho řádku nebo více řádků plodiny. Tyto traktory jsou určeny k nesení nebo k pohonu nářadí, které může být montováno na předku, mezi nápravami, na zádi nebo na ložné plošině. Pokud je traktor v pracovní poloze, je jeho světlá výška kolmá na řádky plodiny vyšší než 1000 mm. Pokud je poměr výšky těžiště traktoru (podle normy ISO 789-6:1982) měřené vzhledem k zemi (při užití obvykle montovaných pneumatik) a střední hodnoty minimálního rozchodu kol u všech náprav větší než 0,90, nesmí maximální konstrukční rychlost překročit 30 km.h⁻¹.

5.1.4.2. **Kategorie T4.2:** zvláště široké traktory

Traktory charakteristické svými velkými rozměry a přednostně určené k práci na velkých zemědělských plochách.

5.1.4.3. **Kategorie T4.3:** traktory s nízkou světlou výškou:

Zemědělské nebo lesnické traktory s pohonem čtyř kol, s výměnným zařízením určeným k zemědělskému nebo lesnickému užití, s nosným rámem vybaveným jedním nebo více vývodovými hřídeli, s technicky přípustnou hmotností nižší než 10 t a s poměrem této hmotnosti k maximální hmotnosti v provozním stavu nižším než 2,5. Těžiště těchto traktorů [podle normy ISO 789-6:1982 (při užití obvykle montovaných pneumatik)] musí být níže než 850 mm nad vozovkou.

5.1.5. **Kategorie T5:** kolové traktory s maximální konstrukční rychlostí vyšší než 40 km.h⁻¹.

5.2 Pásové traktory kategorie C

Pásové traktory jsou poháněny a řízeny nekonečnými pásy a jejich kategorie C1 až C5 jsou definovány analogicky ke kategoriím T1 až T5.

6. **Kategorie R** - přípojným vozidlem je každé zemědělské nebo lesnické přípojně vozidlo určené hlavně k nesení nákladu a konstruované k tomu, aby bylo taženo traktorem pro zemědělské nebo lesnické účely; přípojná vozidla, u nichž je část jejich naložené hmotnosti nesena tažným vozidlem, spadají do této kategorie; každé vozidlo připojené k traktoru a zahrnující nástroj se musí považovat za zemědělské nebo lesnické přípojně vozidlo, pokud je poměr celkové technicky přípustné hmotnosti k nenaložené hmotnosti tohoto vozidla roven 3,0 nebo větší a pokud nebylo vozidlo konstruováno ke zpracování materiálů.

6.1. **Kategorie R1:** přípojná vozidla, u nichž součet technicky přípustných hmotností na nápravu nepřevyšuje 1500 kg.

6.2. **Kategorie R2:** přípojná vozidla, u nichž součet technicky přípustných hmotností na nápravu nepřevyšuje 3500 kg.

6.3. **Kategorie R3:** přípojná vozidla, u nichž součet technicky přípustných hmotností na nápravu nepřevyšuje 21000 kg.

6.4. **Kategorie R4:** přípojná vozidla, u nichž součet technicky přípustných hmotností na nápravu převyšuje 21000 kg.

Podle konstrukční rychlosti se označuje každá kategorie přípojně vozidla ještě uprostřed písmenem „a“ nebo „b“ (Ra1, Rb1, atd.):

- „a“ platí pro přípojná vozidla s maximální konstrukční rychlostí rovnou 40 km.h⁻¹ nebo nižší,

- „b“ platí pro přípojná vozidla s maximální konstrukční rychlostí vyšší než 40 km.h⁻¹.

7. **Kategorie S** - výměnným taženým strojem je každý nástroj užívaný v zemědělství nebo lesnictví, který je konstruován tak, aby byl tažen traktorem, a který mění nebo doplňuje jeho funkce; stroj může mít ložnou plošinu konstruovanou a vyrobenou k tomu, aby přijala nějaký nástroj a zařízení potřebné pro využití tohoto stroje, a může dočasně uskladnit jakýkoli materiál vytvořený nebo potřebný v průběhu prací; každé vozidlo určené k tomu, aby bylo taženo traktorem, a zahrnující trvale nástroj nebo konstruované ke zpracovávání materiálů se považuje za výměnný tažený stroj, pokud je poměr celkové technicky přípustné hmotnosti k nenaložené hmotnosti tohoto vozidla nižší než 3,0.

7.1. **Kategorie S1:** - výměnný tažený stroj určený pro zemědělské nebo lesnické užití, u kterého součet technicky přípustných hmotností na nápravu nepřevyšuje 3 500 kg.

7.2. **Kategorie S2:** Výměnný tažený stroj určený pro zemědělské nebo lesnické užití, u kterého součet technicky přípustných hmotností na nápravu převyšuje 3500 kg.

Podle konstrukční rychlosti se označuje každá kategorie výměnného taženého stroje ještě uprostřed písmenem „a“ nebo „b“ (Sa1, Sb1, atd.):

- „a“ platí pro výměnný tažený stroj s maximální konstrukční rychlostí rovnou 40 km.h-1 nebo nižší,

- „b“ platí pro výměnný tažený stroj s maximální konstrukční rychlostí vyšší než 40 km.h-1.

8. **Kategorie SS:** pracovní stroj samojízdný je zvláštní vozidlo s vlastním zdrojem pohonu, konstrukčně a svým vybavením určené pouze pro vykonávání určitých pracovních činností. Pracovní stroj samojízdný není určený zpravidla pro přepravní činnost.

9. **Kategorie SN:** pracovní stroj nesený je stroj určený pouze pro vykonávání určitých pracovních činností. Tento stroj se na pozemních komunikacích pohybuje zavěšen na vozidle a tvoří s ním jeden celek. Jeho pojezdové ústrojí (pokud je jím vybaven) není v přepravní poloze ve styku s vozovkou. Do této kategorie spadají i výměnné nástavby mající charakter pracovního stroje neseného.

10. **Kategorie Z:** ostatní vozidla, která nelze zařadit do žádné z výše uvedených kategorií.

Technické požadavky na konstrukci vozidel kategorií M, N, O

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 341/2014 Sb.

Technické požadavky na konstrukci vozidel kategorií L

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 341/2014 Sb.

Rozhodnutí přijatá na základě mezinárodní smlouvy

Příloha č. 6 k vyhlášce č. 341/2014 Sb.

Technické požadavky na konstrukci vozidel kategorií T, C, R, S

Příloha č. 7 k vyhlášce č. 341/2014 Sb.

Vzory jednotlivých dokladů a osvědčení

Příloha č. 8 k vyhlášce č. 341/2014 Sb.

Značka schválení typu vozidla pro neharmonizované schválení

Příloha č. 9 k vyhlášce č. 341/2014 Sb.

Způsob a forma předávání údajů do evidence technických údajů schválených typů silničních vozidel

Příloha č. 10 k vyhlášce č. 341/2014 Sb.

**Podmínky pro přestavbu vozidel poháněných zkapalněným ropným plynem nebo
stlačeným nebo zkapalněným zemním plynem**

1. Vozidla přestavěná na pohon zkapalněným ropným plynem (dále jen "LPG"), stlačeným zemním plynem (dále jen "CNG"), nebo zkapalněným zemním plynem (dále jen "LNG") musí splňovat tyto podmínky:

- a) při úniku plynu a poruše plynového zařízení musí toto zařízení umožňovat okamžité uzavření uzavíracích ventilů tlakových nádob, pokud toto není zajištěno samočinně,
- b) musí být opatřeno nálepkou umístěnou na zadní části vozidla v pravém horním, popřípadě dolním rohu s nápisem LPG, CNG nebo LNG, toto platí pro vozidlo poháněné LPG, CNG nebo LNG, jakož i vozidlo s vestavěným plynovým zařízením sloužícím k jiným účelům než k pohonu
- c) výrobce vozidla či výrobce komponentů plynových zařízení nebo jejich zástupce stanoví podmínky údržby, včetně termínů a způsobu provedení periodických zkoušek tlakových nádob,
- d) tlakové nádoby na vozidle musí být umístěny tak, aby nebyly vystaveny působení vnějších zdrojů tepla,
- e) vozidlo přestavěné na pohon CNG a LNG musí odpovídat technickému předpisu EHK č. 110 a podmínkám této vyhlášky, vozidlo přestavěné na pohon LPG musí odpovídat technickému předpisu EHK č. 67 a podmínkám této vyhlášky, pro individuální schválení přestavby jednotlivého vozidla se postupuje přiměřeně,
- f) emise znečišťujících látek ve výfukových plynech nesmí překročit stanovené hodnoty pro danou kategorii a provedení vozidla a
- g) výrobce nádrže stanoví její životnost, obvykle je životnost nádrže na LPG 10 let a nádrže nebo láhve na CNG 20 let.

2. Vozidla přestavěná na pohon LPG, CNG nebo LNG, musí být dále výrobcem vozidla či výrobcem komponentů plynových zařízení nebo jejich zástupcem vybavena návodem k obsluze, který obsahuje:

a) bezpečnostními pokyny a s návodem postupu v případě dopravní nehody,

b) informaci, že v kabině vozidla při plnění tlakových nádob, ošetřování a údržbě vozidla je zakázáno kouřit a zacházet s otevřeným ohněm, u vozidel vybavených nezávislým topením musí být toto mimo provoz,

c) informaci, že obsah plynových nádob je dovoleno vypouštět jen do volného prostoru, kde nehrozí vznícení vypouštěného plynu, nebo do nádob k tomu určených,

d) informaci, že pokud nastane závada plynového zařízení, musí se ihned toto zařízení vyřadit z provozu, za tuto závadu se též považuje skutečnost, že není provedena periodická zkouška tlakových nádob nebo je překročena doba životnosti tlakové nádoby nebo byl vyměněn schválený díl systému za neschválený a

e) informaci, že v případě, že v průběhu jízdy vozidla vznikne závada uvedená v odstavci 3, musí být vozidlo ihned odstaveno a učiněna bezpečnostní opatření.

3. Za závadu zařízení, při které musí být vozidlo ihned odstaveno a učiněna bezpečnostní opatření se pokládá:

a) unikání plynu z kterékoliv části plynového zařízení a porucha odvětrávacího systému,

b) trvalé odpouštění plynu pojistnými ventily,

c) trhlina nebo poškození, které by mohly způsobit unikání plynu,

d) porucha redukčního zařízení, regulátoru tlaku, směšovače nebo vstříkovacích ventilů, tlakoměru, uzavíracích nebo zpětných ventilů a upevnění nádob, porucha nízkotlakého a vysokotlakého systému vedení plynu,

e) dochází-li k průtoku plynu do směšovače nebo vstříkovacích ventilů při vypnutém motoru nebo

f) překročení přípustných limitů znečišťujících látek ve výfukových plynech.

4. U vozidel s pohonem na H2 se postupuje přiměřeně s požadavky uvedenými v odstavcích 1 až 3.

Příloha č. 12 k vyhlášce č. 341/2014 Sb.

Technické požadavky na konstrukci a stav povinné výbavy

A) Výbava, která musí mít schválenou technickou způsobilost:

1. Antény pro motorová vozidla
2. Audio soustavy vozidel
 - a) autorádia, radiopřehrávače a jejich příslušenství
 - b) televizní a navigační systémy určené k montáži do prostoru pracoviště řidiče
3. Automobilové koberce
4. Disky kol
 - a) z lehkých slitin
 - b) ocelové
5. Elektroinstalace vozidel
 - a) zástrčky a zásuvky pro spojení el. instalací tažného a připojeného vozidla, např. 7-pól, 13-pól, 15-pól, - 12 V, 24 V)
 - b) elektroinstalace přípojných vozidel
6. Elektrické a elektronické příslušenství vozidel
 - a) cyklovače stěračů
 - b) elektronické záznamníky jízd
 - c) palubní počítače
 - d) taxametry
 - e) tempomaty
 - f) vozidlové telefony a příslušenství
 - g) vozidlové ventilátory
 - h) vozidlové vysílačky a příslušenství
 - i) zvuková výstražná zařízení signalizující zpětnou jízdu
 - j) informační a odbavovací systémy

7. Nosiče zavazadel

- a) střešní
- b) jiné než střešní
- c) nosiče kol
- d) nosiče lyží
- e) střešní boxy

8. Ochranná zařízení vozidel

- a) ochranné rámy vozidel
- b) boční ochrany
- c) zadní ochrany proti podjetí
- d) ochranné kryty motoru a jiných částí vozidla

9. Vnější plastové a pryžové doplňky vozidel

10. Pneumatiky vozidel

- a) obnovené
- b) příslušenství:
- c) ventilky
- d) duše
- e) prostředky pro bezdemontážní opravu poškozené pneumatiky

11. Potahy sedadel vozidel a potahy volantů

- a) potahy volantů
- b) potahy sedadel
- c) pro sedadla s airbagy
- d) pro sedadla bez airbagů

12. Přídavná zařízení motorů vozidel

- a) zařízení pro úpravu parametrů motorů, automatické převodovky a systémů jízdní dynamiky, např. ABS, ASR, EDS,
- b) zařízení pro dodatečnou úpravu výfukových plynů,

13. Nálepky na skla vozidel

14. Sněhové řetězy vozidel

15. Spojovací tažná zařízení vozidel

16. Světelná zařízení vozidel, doplňková světelná označení některých druhů vozidel

17. Tažná lana, tažné tyče a upínací soupravy

18. Zabezpečovací zařízení vozidel

a) mechanické

b) elektronické

c) bezpečnostní značení skel kódem

19. Zařízení k ovládání vozidel

a) ruční ovládání pro tělesně postižené

b) druhé ovládání pro potřeby autoškol

20. Zařízení pro přepravu osob se sníženou pohyblivostí

21. Zasklení vozidel

a) střešní okna

b) plastová okna

c) technologie oprav skel

d) tónování skel

e) fólie - bezpečnostní, ztemňovací, protisluneční pásy

22. Značkové příslušenství vozidel

Požadavky na přílohy k žádosti o schválení technické způsobilosti výbavy vozidel

23. Výpis z obchodního rejstříku nebo obdobného dokladu.

24. Pověření zahraničního výrobce k jeho zastupování na území ČR. Zástupce zahraničního výrobce k žádosti musí přiložit originál nebo ověřenou kopii pověření zahraničního výrobce k jeho zastupování na území ČR a projednávání záležitostí souvisejících se schválením technické způsobilosti výbavy v ČR v českém jazyce. Pokud není tento dokument sepsán v českém jazyce, žadatel předloží i autorizovaný překlad dokumentu.

25. Technická dokumentace, která musí obsahovat:

a) stručný technický popis výrobku, účel, funkce, materiály, způsob a schéma instalace, zástavby, do vozidla, použití, základní parametry apod.,

b) výkres resp. výkres sestavy s rozpiskou - např. kusovníkem hlavních konstrukčních dílů a s hlavními rozměry schvalovaného výrobku. Na výkresu musí být upřesněno umístění značek, které musí být povinně na každé výbavě nebo výrobku uvedeny,

c) další technická dokumentace, podle povahy schvalované výbavy,

1) schéma zapojení do palubní sítě vozidla,

2) schéma vnitřního elektrického zapojení a

3) detailní výkresy významných konstrukčních dílů a

d) písemné vyjádření stanoviska výrobce vozidla nebo jeho zástupce v případě, že výbava svou funkcí, konstrukcí nebo zástavbou výrazně ovlivní vlastnosti, funkce, konstrukci nebo udělené mezinárodní schválení vozidla, pro něž jsou určeny. Technická dokumentace může být doplněna katalogem výbavy vozidla v případě, že obsahuje veškeré potřebné údaje. Potom musí být v žádosti uvedeno katalogové číslo výbavy nebo pokud půjde o více výrobků stejné skupiny, např. rádiové přijímače, elektrické doplňky apod., musí být k žádosti přiložen jejich seznam s katalogovými čísly, event. čísly národního schválení, např. ABE. Zásadní technickou dokumentaci, zejména její popisnou část, může technická zkušebna vyžádat v českém jazyce.

26. Obchodní dokumentace v českém jazyce musí obsahovat:

a) návod k obsluze, jehož součástí musí být mimo jiné i

1) základní technické údaje výrobku a

2) prohlášení o shodnosti výrobku ve znění

“Tento výrobek je shodný s typem schváleným Ministerstvem dopravy pod číslem schválení.“

b) návod k montáži

Návod k montáži se nemusí zpracovat do obchodní dokumentace v případě, že jde o výbavu, která vyžaduje náročnější montáž a zásah do vozidla, a proto je zabezpečována odborným montážním pracovištěm, ale je předán

jako samostatná příloha určená pouze pro pověřená montážní pracoviště uvedená v seznamu montážních pracovišť.

Návod k montáži se nemusí vydávat v případě, že je výbava určena k montáži výhradně odborným montážním pracovištěm a

c) návod k údržbě

Návod k údržbě se vydává pouze u výbavy, která vyžaduje v průběhu používání údržbu. Pokud je technická a obchodní dokumentace zpracována na více listech či stránkách, musí být tyto očíslovány.

27. Seznam montážních nebo servisních pracovišť.

Pokud výbava nevyžaduje údržbu, žadatel musí tuto skutečnost uvést v dokumentaci. Jestliže svou povahou schvalovaná výbava vyžaduje odbornou montáž nebo servis, uvede se v návodu k obsluze seznam pověřených odborných pracovišť, které ji zabezpečují. V tomto případě odpovídá žadatel za náležité proškolení pracovníků těchto pracovišť. Za správnost a kvalitu montáže nebo servisu odpovídá vůči schvalovacímu orgánu vždy žadatel. Pro potřeby schválení se předkládá seznam jako samostatný dokument. Seznam montážních nebo servisních pracovišť a jeho postupné rozšiřování je žadatel povinen pravidelně, nejdéle jedenkrát za rok, písemně aktualizovat ministerstvu.

28. Vzorek výrobku

Žadatel je povinen předložit příslušné technické zkušební potřebný počet výrobků, na kterých bude prováděna zkouška, pokud se zástupce technické zkušebny s žadatelem nedohodne jinak. V případě, že je nutno odzkoušet funkčnost nebo montáž výrobku na vozidle, žadatel přistaví toto vozidlo technické zkušebně, pokud se s ní nedohodne jinak. Žadatel je povinen zajistit případnou montáž schvalované výbavy do vozidla na vlastní náklady.

29. Doklady o provedených zkouškách

V případě, že žadatel má k předloženému výrobku již provedenu některou z dílčích zkoušek v zahraniční technické zkušebně, pro národní schválení v zemi původu nebo prodeje, předloží k žádosti příslušné protokoly o těchto zkouškách. Protokoly o zkoušce provedené v zahraniční technické zkušebně pro národní schválení může technická zkušebna uznat v případě, že v zemi původu zkoušky je právní úprava shodná s právní úpravou v ČR. K těmto protokolům provede vždy posudek.

30. Povinné značení a návrh výrobního štítku

Pro účely schválení žadatel předkládá návrh povinného značení a výrobního štítku.

a) Každý kus schválené výbavy musí být označen na viditelném místě, bez nutnosti demontáže výrobku, níže popsanými značkami:

1) znakem výrobce - logo, nápis apod. a typem výrobku - obchodní označení, katalogové číslo výrobce apod.,

2) podle druhu výrobků je v některých případech nutné další označení, např. značka Českého telekomunikačního úřadu, nosnost v kg, elektrické napětí apod.

3) schvalovacím číslem v provedení:

ATEST 8SD XXXX

označení pro schválenou výbavu číslo schválení

4) pokud je výbava zároveň konstrukční částí podle § 2 odst. 6 zákona je schvalovací číslo v provedení:

CZ XXXX

označení pro schválenou konstrukční část číslo schválení

Žadatel odpovídá za to, že na výrobcích bude na každém kusu viditelně umístěna výše popsaná značka. Tato značka musí být na výrobku umístěna tak, aby byla čitelná a pevně připevněna. Způsob připevnění značky není předepsán. V případě, kde to není možné, může být schvalovací číslo umístěno na obalu nebo na kartě vkládané do obalu a v návodu k obsluze.

b) pokud je výrobek opatřen některou národní schvalovací značkou, která je nesením připevněna na výrobku nebo je na výrobku přímo vyhotovena, upozorní na tuto skutečnost žadatel technickou zkušebnu.

31. Změny v provedení schválené výbavy

a) jakékoli změny na schválené výbavě, např. změny provedení, značení, názvu, je žadatel povinen písemně oznámit ministerstvu, a to před jejich uvedením na trh se žádostí o schválení, resp. provedení změny. Ministerstvo rozhodne, zda bude nutné provést nové zkoušky a schválení a v případě, že ano, tak v jakém rozsahu,

b) jakékoli změny v názvu, telefonním spojení nebo sídle žadatele je povinen tento rovněž oznámit písemně ministerstvu bez zbytečného odkladu a

c) v případě, že povinnosti uvedené v předchozích odstavcích nebudou bez závažného důvodu oznámeny, může ministerstvo pozastavit platnost Osvědčení o schválení technické způsobilosti výbavy nebo jeho platnost zrušit.

Technické požadavky na výbavu

32. Technická způsobilost typu vozidla se schválí, jestliže vozidlo odpovídá technickým požadavkům stanoveným v přílohách č. 3 až 6 a 13.

B) Technické požadavky na povinnou výbavu vozidel:

1. Vozidla kategorií M a N musí být vždy vybavena:

- a) náhradní elektrickou pojistkou, po jedné od každého užitého druhu, pokud jsou v elektrické instalaci používány,
- b) po jedné náhradní žárovce výměnného zdroje světla od každého druhu užívaného v zařízeních k vnějšímu osvětlení a ke světelné signalizaci a nářadí nutné k jejich výměně, s výjimkou zvláštního světelného výstražného zařízení,
- c) příručním zvedákem o nosnosti rovnající se alespoň největší technicky přípustné hmotnosti na nápravu nejvíce zatížené nápravy vozidla nebo jízdní soupravy nebo rovnající se hmotnosti zvedané části vozidla z největší technicky přípustné hmotnosti vozidla při zvedání této části způsobem stanoveným výrobcem pro použití zvedáku,
- d) klíčem na matice nebo šrouby kol vozidla a
- e) náhradní kolem, tedy ráfkem s pneumatikou, které je dostatečně upevněno v držáku zajišťujícím, že síla při snímání kola z držáku nebo vkládání do držáku nepřesáhne 490 N; v případě, kdy je na vozidle použito více rozměrů kol, musí být náhradní kolo použitelné pro všechny tyto rozměry nebo musí být vozidlo vybaveno náhradními koly pro všechny rozměry.

2. Povinnost podle odstavce 1 písm. c) a d) a povinnost vybavení vozidla náhradními koly rozměrů podle písmene e) se nevztahuje na

- a) vozidla, která mají opatřena všechna kola pneumatikami zvláštní konstrukce umožňující nouzové dojetí po defektu s indikací defektu v kterékoliv z pneumatik nebo u vozidel kategorií M a N s indikací defektu v kterékoliv z pneumatik, která jsou vybavena prostředky pro bezdemontážní opravu poškozené pneumatiky umožňující nouzové dojetí,
- b) městské autobusy, zásahové požární automobily a komunální vozidla, která jsou provozována na omezeném území v operativním dosahu servisních služeb svého provozovatele,
- c) vozidla, která jsou vybavena prostředky pro bezdemontážní opravu poškozené pneumatiky umožňující nouzové dojetí; u vozidel kategorie N2, N3, M2 a M3 vybavení prostředky pro bezdemontážní opravu může být

nahrazeno patřičným smluvním vztahem, na jehož základě bude zajištěna oprava poškozené pneumatiky nepřetržitě na celém území České republiky; toto ustanovení platí pro vozidla kategorie M1 a N1 uvedená do provozu před 15. září 2009 pouze se souhlasem výrobce nebo pro vozidla kategorie M1 a N1 stejného typu jako vozidla, která se uvádí na trh jako nová bez náhradního kola v souladu s touto vyhláškou. Toto ustanovení platí obdobně i na přípojná vozidla v jízdní soupravě s vozidly kategorie M a N.

3. Pro vozidla kategorií T a SS platí ustanovení odstavce 1 s výjimkou písmen c), d) a e), pro jednonápravové traktory s přívěsy ustanovení odstavce 1 neplatí.

4. Přívěsy a návěsy s výjimkou vozidel kategorií O1 a R1 a požárních přívěsů musí být vybavena náhradním kolem s ráfkem a s pneumatikou předepsaného druhu a rozměru upevněné v držáku, který zajišťuje, že síla při snímání kola z držáku nebo vkládání do držáku nepřesáhne 490 N. Tahač návěsu může mít náhradní kolo umístěno na připojeném návěsu. V provozu může jízdní souprava, v případě stejných rozměrů pneumatik a stejného provedení kola, mít jedno společné náhradní kolo. Tato povinnost se nevztahuje na přívěsy a návěsy kategorie R, které jsou provozovány na omezeném území v operativním dosahu servisních služeb svého provozovatele. Pro povinné vybavení přívěsu a návěsu náhradním kolem platí ustanovení odstavce 2 písm. c) obdobně.

5. Vozidla kategorie L musí být vybaveny minimálně jednou náhradní pojistkou, pokud je v elektrické instalaci používána.

6. Každé motorové vozidlo, kromě mopedu a motokola, jednonápravového traktoru s přívěsem a motorového vozíku, musí být vybaveno příslušným druhem lékárničky pro poskytnutí první pomoci. Pro požární automobily je výbava příslušným druhem lékárničky stanovena jiným právním předpisem⁴⁾. Obsah lékárničky se ukládá do samostatného pouzdra. Lékařnička se ve vozidle ukládá v takovém prostoru, aby na ni nemohlo dopadat přímé sluneční světlo - záření. Úložný prostor pro lékárničku musí být suchý a čistý a musí být snadno přístupný. U vozidel pro hromadnou přepravu cestujících se lékárnička umísťuje na označeném a přístupném místě v prostoru vozidla určeném pro cestující. Provozovatel vozidla musí lékárničku udržovat v řádném stavu a jednotlivé druhy zdravotnických potřeb obměňovat. Doba použitelnosti jednotlivých druhů zdravotnických potřeb je na nich vyznačena. Druhy lékárniček, jejich obsah a výbava a použití podle druhů vozidel jsou uvedeny v bodu 11 odst. B této přílohy vyhlášky. Použití jednotlivých druhů autolékárniček:

⁴⁾ vyhláška č. 35/2007 Sb., o technických podmínkách požární techniky, ve znění vyhlášky č. 53/2010 Sb.

a) vozidla pro hromadnou přepravu osob s obsaditelností více než 80 cestujících velikost III,

b) vozidla pro hromadnou přepravu osob s obsaditelností do 80 cestujících včetně velikost II,

c) ostatní motorová vozidla s nejméně čtyřmi koly velikost I,

pro vozidla městské hromadné přepravy osob je dostačující autolékárnička velikosti II bez ohledu na jejich obsaditelnost.

7. Pro vyznačení nouzového stání vozidla na pozemní komunikaci musí být motorová vozidla, s výjimkou vozidel kategorie L, jednonápravových traktorů s přívěsem, speciálních nosičů pracovních adaptérů, motorových vozíků a vozidel o celkové šířce menší než 1,00 m, vybavena přenosným výstražným trojúhelníkem schváleným podle předpisu EHK č. 27.

8. Autobus, který má nejvýše 22 míst k přepravě osob kromě místa řidiče, musí být vybaven jedním nebo několika hasicími přístroji s minimální hasicí schopností 21 A nebo 113 B, ostatní autobusy hasicími přístroji s minimální hasicí schopností 43 A nebo 183 B nebo v souladu s předpisem EHK č. 107. Sanitní vozidlo hasicím přístrojem s hasicí schopností 34 B podle technické normy ⁵⁾ a podle technické normy ⁶⁾,

⁵⁾ ČSN EN 3 – 4. Přenosné hasicí přístroje. Část 4: Množství a náplně, minimální požadavky na hasicí schopnost.

⁶⁾ ČSN EN 1789

9. Hasicí přístroje musí mít provedeno posouzení shody výrobku autorizovanou osobou ⁷⁾. Hasicí přístroj se ve vozidle upevňuje do úchyty pro umístění ve směru svislém nebo vodorovném tak, aby spolehlivě odolával zrychlení nejméně 6 g ve směru čelního nárazu vozidla, a umísťuje se na dobře viditelném a snadno přístupném místě, přičemž jeden přístroj se instaluje v bezprostřední blízkosti řidiče vozidla.

⁷⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů.

Narižení vlády č. 173/1997 Sb., kterým se stanoví vybrané výrobky k posuzování shody, ve znění pozdějších předpisů.

10. Motorová vozidla, s výjimkou motocyklů a mopedů, musí být vybavena oděvním doplňkem s označením z retroreflexního materiálu podle jiného právního předpisu ⁸⁾.

⁸⁾ § 3 vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích.

11. Druhy lékárniček, jejich obsah a výbava a jejich použití podle druhů vozidel

a) Lékárnička pro motorová vozidla kategorie L (motolékárnička)

avotnický materiál	množství (k
Obvaz hotový s 1 polštářkem (šíře nejméně 8 cm, savost nejméně 800g/m ²)	1
Obvaz hotový s 2 polštářky (šíře nejméně 8 cm, savost nejméně 800g/m ²)	1
Átek troj cípy (z netkaného) textilu (délka stran nejméně 960 x 1360 x 960 mm)	1
Náplast s polštářkem velikost 8 cm x 4 cm, minimální lepivost 2,5 N/cm)	3
Obinadlo škrťící pryžové (60 x 1250 mm) a	1
Rukavice pryžové (latexové) chirurgické v obalu	1

b) Lékárnička pro ostatní motorová vozidla (autolékárnička)

avotnický materiál	množství (k		
	Velikost lékárn		
	I.	II.	III.
Obvaz hotový s 1 polštářkem (šíře nejméně 8cm, savost nejméně 800g/m ²)	3	5	
Obvaz hotový s 2 polštářky (šíře nejméně 8cm, savost nejméně 800g/m ²)	3	5	
Átek troj cípy z (netkaného) textilu (délka stran nejméně 960 x 1360 x 960 mm)	2	3	
Náplast hladká cívka (velikost 2,5 cm x 5 m, min. lepivost 7 N/25 mm)	1	2	
Náplast s polštářkem (velikost 8 cm x 4 cm, minimální lepivost 2,5 N/cm)	6	12	
Obinadlo škrťící pryžové (60x1250 mm)	1	3	
Rouška plastová (20 x 20 cm, tloušťka 0,05 mm)	1	2	
Rukavice pryžové (latexové) chirurgické v obalu	1	2	
Čůžky zahnuté (se sklonem) v antikorozní úpravě se zaoblenými hroty - délka nejméně 14 cm a	1	1	
Termická fólie o rozměrech nejméně 200 x 140 cm	1	1	

Poznámka: autolékárničku velikosti III. je možno nahradit dvěma autolékárničkami velikosti II.

C) Technické požadavky na výbavu jízdních kol, potahových vozidel a ručních vozíků:

1. Jízdní kola musí být vybavena

a) dvěma na sobě nezávislými účinnými brzdami s odstupňovatelným ovládním brzdného účinku; jízdní kola pro děti předškolního věku vybavená volnoběžným nábojem s protišlapací brzdou nemusí být vybavena přední brzdou,

b) volné konce trubky řídicíků musí být spolehlivě zaslepeny, např. zátkami, rukojeťmi apod.,

c) zakončení ovládacích páček brzd a volné konce řídicíků musí mít hrany buď obaleny materiálem pohlcujícím energii, nebo jsou-li použity tuhé materiály, musí mít hrany o poloměru zakřivení nejméně 3,2 mm; páčky měničů převodů, křídlové matice, rychloupínače nábojů kol, držáky a konce blatníků musí mít hrany buď obaleny materiálem pohlcujícím energii, nebo jsou-li použity tuhé materiály, musí mít hrany o poloměru nejméně 3,2 mm v jedné rovině a v druhé rovině na ni kolmé nejméně 2 mm,

d) matice nábojů kol, pokud nejsou křídlové, rychloupínací nebo v kombinaci s krytkou konce náboje, musí být uzavřené,

e) zadní odrazkou červené barvy, tato odrazka může být kombinována se zadní svítilnou vyzařující světlo červené barvy nebo nahrazena odrazovými materiály obdobných vlastností; plocha odrazky nesmí být menší než 2000 mm², přičemž vepsaný čtyřúhelník musí mít jednu stranu dlouhou nejméně 40 mm, odrazka musí být pevně umístěna v podélné střední rovině jízdního kola nebo po levé straně co nejbližší k ní ve výšce 250-900 mm nad rovinou vozovky; činná plocha odrazky musí být kolmá k rovině vozovky v toleranci +/-15 st. a kolmá k podélné střední rovině jízdního kola s tolerancí +/-5 st.; odrazové materiály nahrazující zadní odrazku mohou být umístěny i na oděvu či obuvi cyklisty,

f) přední odrazkou bílé barvy, tato odrazka může být nahrazena odrazovými materiály obdobných vlastností; odrazka musí být umístěna v podélné střední rovině nad povrchem pneumatiky předního kola u stojícího kola; plocha odrazky nesmí být menší než 2000 mm², přičemž vepsaný čtyřúhelník musí mít jednu stranu dlouhou nejméně 40 mm, činná plocha odrazky musí být kolmá k rovině vozovky s tolerancí +/-15 st. a kolmá k podélné střední rovině jízdního kola s tolerancí +/-5 st.; odrazové materiály nahrazující odrazku mohou být umístěny i na oděvu či obuvi cyklisty,

g) odrazkami oranžové barvy (autožlutí) na obou stranách šlapátek - pedálů, tyto odrazky mohou být nahrazeny světlo odrážejícími materiály umístěnými na obuvi nebo v jejich blízkosti a

h) na paprscích předního nebo zadního kola nebo obou kol nejméně jednou boční odrazkou oranžové barvy (autožlutí) na každé straně kola; plocha odrazky nesmí být menší než 2000 mm², přičemž vepsaný čtyřúhelník

musí mít jednu stranu dlouhou nejméně 20 mm, tyto odrazky mohou být nahrazeny odrazovými materiály na bocích kola nebo na bocích plášťů pneumatik či na koncích blatníků nebo bočních částech oděvu cyklisty.

2. Jízdní kola pro jízdu za snížené viditelnosti musí být dále vybavena následujícími zařízeními pro světelnou signalizaci a osvětlení:

a) světlometem svítícím dopředu bílým světlem; světlomet musí být seřízen a upraven trvale tak, aby referenční osa světelného toku protínala rovinu vozovky ve vzdálenosti nejdále 20 m od světlometu a aby se toto seřízení nemohlo samovolně nebo neúmyslným zásahem cyklisty měnit, je-li vozovka dostatečně a souvisle osvětlena, může být světlomet nahrazen svítlnou vyzařující světlo bílé barvy s přerušovaným světlem,

b) zadní svítlnou vyzařující světlo červené barvy, podmínky pro umístění této svítlny jsou shodné s podmínkami pro umístění a upevnění zadní odrazky podle odstavce 1 písm. e); zadní svítlna vyzařující světlo červené barvy může být kombinována se zadní odrazkou červené barvy podle odstavce 1 písm. e); zadní svítlna vyzařující světlo červené barvy může být nahrazena svítlnou s přerušovaným světlem červené barvy a

c) zdrojem elektrického proudu, jde-li o zdroj se zásobou energie, musí svou kapacitou zajistit svítivost světel podle písmen a) a b) po dobu nejméně 1,5 hodiny bez přerušení.

3. Světelná výbava jízdního kola se nepovažuje za výbavu ve smyslu ustanovení § 32 zákona č. 361/2000 Sb.

4. Je-li jízdní kolo vybaveno pomocným sedadlem pro dopravu dítěte, musí být toto sedadlo pevně připevněno a opatřeno pevnými podpěrami pro nohy dítěte. Sedadlo a podpěry musí být provedeny a umístěny tak, aby nemohlo dojít ke zranění dítěte při jízdě ani k ohrožení bezpečnosti jízdy. Je-li jízdní kolo vybaveno nosičem zavazadel, musí být tento nosič řádně a spolehlivě připevněn a nesmí ovlivňovat bezpečnost jízdy.

5. Pneumatiky a ráfky nesmí vykazovat trhliny, praskliny a jiné zjevné deformace, které by zjevně narušovaly bezpečnost jízdy.

6. Jízdní kola uváděná na trh musí mít na snadno dostupném místě rámu trvanlivě vyznačeno dobře čitelné výrobní číslo nebo být vybavena zařízením jej spolehlivě nahrazujícím. Za spolehlivě výrobní číslo nahrazující zařízení se v tomto případě považuje například i elektronický nosič takové informace, který bude pevně spojen s rámem jízdního kola.

7. Jízdní kola uváděná na trh, pokud nejsou vybavena podle bodu 2 této přílohy, tj. pro jízdu za snížené viditelnosti, musí být opatřena jednoznačným a zřetelným upozorněním v návodu k obsluze, že tato kola nejsou za daného stavu vybavení způsobilá k provozu na pozemních komunikacích za snížené viditelnosti.

8. Jízdní kolo může být vybaveno dodatečně pomocným motorkem, jestliže

a) bude nadále zachován původní charakter jízdního kola podle bodu 1 a 2,

b) pomocný motorek bude přiměřeně plnit podmínky ustanovení § 19 zákona,

c) jeho výkon nepřesáhne 1 kW,

d) v případě použití spalovacího motoru, nebude mít takový motor objem válce nebo válců větší než 50 cm³,

e) maximální konstrukční rychlost nebude vyšší než 25 km.h⁻¹ a

f) montáž pohonného systému - motor, nádrž paliva nebo akumulátor na jízdní kolo, si nevyžádá zásah na jeho nosných částech.

Pokud vozidlo splňuje všechny výše uvedené požadavky, považuje se pro potřeby této vyhlášky nadále za jízdní kolo.

9. Pro účely této vyhlášky se jízdním kolem rozumí i tříkolky a vícekolky, stejně jako vícesedadlová jízdní kola - tandemy a jim podobná vozidla poháněná lidskou silou a určená i k provozu na pozemních komunikacích, jako například koloběžky.

Vozidla takto definovaná, jejichž šířka přesahuje 1,0 m, musí být vybavena zdvojeným osvětlením podle bodu 1 písmen e) a f) a bodu 2 písmen a) a b), které musí být umístěno symetricky k podélné ose vozidla, v maximální vzdálenosti 0,2 m od podélné roviny vyznačující šířku vozidla. Konstrukční požadavky uvedené v bodech 1 až 8 se na tato vozidla použijí přiměřeně.

Šířkou pro účely tohoto bodu se rozumí vzdálenost mezi dvěma rovinami rovnoběžnými s podélnou rovinou vozidla a tečnými k vozidlu na obou stranách této roviny. Všechny části vozidla a zvláště všechny pevné části vyčnívající do stran se musí nacházet mezi těmito dvěma rovinami, s výjimkou zpětného zrcátka nebo zrcátek.

10. Pro účely této vyhlášky se jízdním kolem dále rozumí i jízdní kola s pedály, která jsou vybavena přídatným elektrickým motorem dle směrnice 2002/24/ES

11. Přívěsný vozík k jízdniému kolu musí plnit požadavky jiného právního předpisu ⁹⁾

⁹⁾ § 58 zákona č. 361/2000 Sb. *O provozu na pozemních komunikacích*

12. Potahová vozidla musí být vybavena

a) alespoň jednou brzdou snadno, rychle a bezpečně ovladatelnou,

b) vpředu dvěma bílými a vzadu dvěma červenými odrazkami shodnými a shodně umístěnými jako odrazky předepsané pro přívěsy a

c) za snížené viditelnosti vpředu svítilnou s bílým světlem na straně přivrácené ke středu vozovky nebo dvěma svítilnami s bílým světlem na každé straně vozidla vyznačujícími jeho největší obrysovou šířku; vzadu dvěma svítilnami s červeným světlem na každé straně vozidla vyznačujícími jeho největší obrysovou šířku.

13. Ruční vozík, jehož šířka přesahuje 0,6 m, musí být vybaven červenými odrazkami netrojúhelníkového tvaru umístěnými symetricky co nejbliže k bočním obrysům vozíku ve stejné výši nad vozovkou.

D) Technické požadavky na výbavu vozidel světelnými zařízeními:

1. Vozidla kategorie M, N, O, L, T, R nebo S se mohou být vybavena jen takovými světelnými zdroji a zařízení, která jsou pro daný druh a kategorii vozidla předepsána nebo povolena, včetně požadavků na jejich počet a zapojení. Světelná zařízení lze použít na vozidlech, splňují-li podmínky stanovené technickými předpisy uvedenými pro automobily a jejich přípojná vozidla v příloze č. 3 této vyhlášky, pro dvoukolová a tříkolová vozidla a jejich přípojná vozidla v příloze č. 4 této vyhlášky, pro traktory a jejich přípojná vozidla v příloze č. 6 této vyhlášky, pojízdne pracovní stroje v příloze č. 13 této vyhlášky, další zvláštní vozidla v příloze č. 5 této vyhlášky.

2. Jinými světelnými zařízeními, než jsou předepsána nebo povolena v souladu s odstavcem 1 nebo která jsou povolena podle odstavců 3 až 5, nesmí být na vozidla vybavena.

3. Vozidla mohou být vybavena dodatečnými světelnými zařízeními k označení vozidel taxislužby, autoškoly, vozidel hromadné veřejné dopravy - prosvětlené směrové a číselné tabule, sanitních vozidel, vozidel jednotek požární ochrany a vozidel Policie České republiky, obecní policie, Celní zprávy a Vojenské policie. U sanitních vozidel se připouští užití označení světelným nápisem „ambulance“ svítícím dopředu nepřerušovaným bílým světlem nebo červeným světlem, které je v činnosti výhradně při použití zvláštních výstražných světel modré barvy. U vozidel Policie České republiky, obecní policie, Celní zprávy a Vojenské policie se připouští dopředu a dozadu svítící nápis, například „STOP“, „POLICIE STOP“, „POZOR KOLONA“ nebo „STOP KOLONA“. U vozidel jednotek požární ochrany se připouští dopředu a dozadu svítící nápis „POZOR KOLONA“ nebo „STOP KOLONA“. Tyto nápisy svítící dopředu mohou být provedeny i zrcadlově. Montáž je možná pouze za předpokladu, že nebudou vyzařovat v úhlu 15 stupňů směrem ven od obrysu vozidla dopředu červené světlo a dozadu bílé světlo, s výjimkou nápisu „ambulance“ společně s použitím zvláštních výstražných světel modré barvy nebo nápisů na vozidlech Policie České republiky, obecní policie, Celní zprávy a Vojenské policie. Tato zařízení musí být na vozidle umístěna tak, aby nebyl narušen výhled z místa řidiče ani stanovená geometrická viditelnost ostatních světelných zařízení, která vyzařují nepřerušované světlo neproměnné barvy a jejich montáž je schválena. Za montáž světelného zařízení podléhajícího schválení se považuje i dodatečná montáž odrazek, odrazných fólií, obrysového značení vozidel apod. Montáž těchto zařízení musí plnit požadavky technických předpisů. Desky zadního značení těžkých a dlouhých vozidel musí být schváleny podle předpisu EHK č. 70 a desky zadního značení pomalých vozidel musí být schváleny podle předpisu EHK č. 69 a materiály obrysového značení s vratným odrazem musí být schváleny podle předpisu EHK č. 104.

4. Ustanovení odstavce 3 neplatí pro vybavení vozidel světelnými zařízeními vyzařující světlo bílé barvy určenými

a) k osvětlení ložné plochy vozidla,

b) k osvětlení spojovacího zařízení pro přípojná vozidla,

c) na zádi tahačů návěsů k osvětlení návěsů při zapojování vozidel do jízdních souprav,

d) k osvětlení přívěsného nářadí pro práce výlučně mimo pozemní komunikace,

e) jako hledací světlomet nebo

f) jako pracovní světlomety,

tato zařízení není přípustné užívat za obvyklého silničního provozu. Činnost těchto světlometů musí být nezávislá na ostatních světelných zařízeních vnějšího osvětlení vozidla a musí být signalizována v zorném poli řidiče nepřerušovaně svítícím sdělovačem žluté barvy.

5. Vozidla, která nejsou vybavena vlastním vnějším světelným zařízením, tedy pracovní stroje apod., musí být pro provoz na pozemních komunikacích vybavena soupravou přenosných světelných zařízení - obrysová, brzdová a směrová světla, která splňují požadavky pro příslušnou kategorii vozidla. U tažených vozidel musí být souprava světelných zařízení opatřena propojovacím kabelem, odpovídající délky, se zástrčkou umožňující propojení s tažným vozidlem. Držáky této soupravy musí být umístěny tak, aby po nasazení soupravy byly splněny požadavky na umístění světelných zařízení na vozidle.

E) Technické požadavky na výbavu vozidel zvláštními výstražnými světelnými a zvukovými zařízeními

1. Jedním nebo více zvláštními výstražnými světelnými zařízeními vyzařujícími světlo oranžové barvy schváleného typu nebo provedení musí být kromě předepsaných světelných zařízení vnějšího osvětlení vybaveny

a) motorová a přípojná vozidla vykonávající práci za jízdy nebo vykonávající práci při stojícím vozidle na vozovce nebo krajnici,

b) motorová a přípojná vozidla, která svými rozměry nebo hmotností přesahují míru stanovenou v § 37 až 39, pokud to stanoví ministerstvo schvalující technickou způsobilost typu vozidla nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě schválení technické způsobilosti jednotlivého vozidla,

c) motorová a přípojná vozidla, která se svým nákladem přesahují limitní hodnoty stanovené v § 37 až 39, pokud to určí orgán, který vydal povolení k zvláštnímu užívání pozemní komunikace podle jiného právního předpisu,2)

d) motorová a přípojná vozidla, pro něž to stanoví ministerstvo schvalující technickou způsobilost typu vozidla nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě schválení technické způsobilosti přestavby nebo jednotlivého vozidla nebo

e) pracovní stroje samojízdné a přípojně, jejichž šířka přesahuje hodnotu 3,00 m nebo pro něž to stanoví ministerstvo schvalující technickou způsobilost typu vozidla nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě schválení technické způsobilosti jednotlivého vozidla.

2. Traktory mohou mít být vybaveny zvláštním výstražným světelným zařízením oranžové barvy, které však smí být uvedeno do činnosti, pouze nastane-li některý z případů uvedených v odstavci 1 písm. a) až e).

3. Zapojení zvláštního výstražného světelného zařízení vyzařující světlo modré nebo oranžové barvy a činnost doplňkových zvláštních výstražných svítlen vyzařující přerušovaný tok světla modré nebo oranžové barvy jsou nezávislé na ostatních světelných zařízeních vnějšího osvětlení vozidla a jsou vybavena sdělovačem žluté barvy kontrolovatelným z místa řidiče, mimo světla oranžové barvy upevněných na karoserii vozidla pomocí magnetu nebo vakuové přísavky bez samostatného vypínače.

4. Barvou zvláštního výstražného světla modré nebo oranžové barvy se vyjadřuje zvláštní povaha vozidel a jejich postavení vůči všem účastníkům provozu na pozemních komunikacích.

5. Zvláštní výstražné světelné zařízení je umístěno, pokud je to možné, na nejvyšším místě karoserie nebo nástavby nebo co nejbližší nejvyššímu místu, a to přibližně v podélné střední rovině vozidla nebo přibližně symetricky po obou stranách této roviny. V případě zvláštního výstražného světelného zařízení modré barvy upevněného na karosérii vozidla pomocí magnetu nebo vakuové přísavky se připouští umístění tohoto zařízení na jedné straně vozidla.

6. Zvláštní výstražná světelná zařízení jsou umístěna na vozidle tak, aby vždy nejméně jedno bylo přímo viditelné z kteréhokoli místa na vodorovné rovině 1 m nad vozovkou, vzdáleného 20 m od tohoto světelného zdroje.

7. Zvláštní výstražná světelná zařízení vyzařující světlo modré barvy mohou být na vozidle doplněna nejvíce jedním párem doplňkových zvláštních výstražných svítlen vyzařujících přerušovaný tok světla modré barvy schváleného typu vpředu svítících a umístěných symetricky k podélné svislé rovině, které jsou umístěny svým nejnižším bodem činné svítící plochy ne níže než 400 mm a svým nejvyšším bodem činné svítící plochy ne výše než 1500 mm nad rovinou vozovky. Zvláštní výstražné světelné zařízení vyzařující světlo modré barvy je vždy doplněno zvláštním zvukovým výstražným zařízením vydávajícím zvukové znamení se spojitě proměnnou výškou tónu - sirénou. Frekvence změn výšky tónu mohou být proměnné. Vozidla mohou být dále vybavena jedním párem doplňkových zvláštních výstražných svítlen s přerušovaným tokem světla modré barvy směřujícím dozadu a třetí doplňkovou zvláštní svítilnou s přerušovaným tokem světla modré barvy směřujícím dopředu umístěnou za předním sklem vozidla.

8. Zvláštní výstražná světelná zařízení vyzařující světlo oranžové barvy mohou být doplněna nejvíce pěti kusy doplňkových zvláštních výstražných svítlen vyzařujících přerušovaný tok světla oranžové barvy schváleného typu vpředu a pěti kusy vzadu umístěných symetricky k podélné svislé rovině. Umísťují se svým nejnižším bodem činné svítící plochy ne níže než 400 mm nad rovinou vozovky. Svítilny je nutno na vozidle uspořádat v jedné řadě horizontálně tak, že horní hrana činné svítící plochy svítlen může přesahovat horní obrys vozidla nejvýše o svoji výšku. Mohou být nahrazeny třinácti kusy doplňkových zvláštních výstražných svítlen schváleného typu vyzařujících přerušovaný tok světla oranžové barvy vpředu a třinácti kusy vzadu umístěných symetricky k podélné svislé rovině. Svítilny musí být umístěny svým nejnižším bodem činné svítící plochy ne níže než 400 mm nad rovinou vozovky. Uspořádání svítlen může být do čtverce s boční a spodní hranou nejvíce se čtyřmi svítilnami. Čtverec je umístěn na vozidle tak, že horní hrana činné svítící plochy horních svítlen nesmí přesahovat horní obrys vozidla. Pokud jsou svítilny použity také na přípojném vozidle, může být jejich počet až 24. Zvláštní výstražné světelné zařízení vyzařující světlo oranžové barvy nemůže být doplněno zvláštním zvukovým výstražným zařízením.

9. Zvláštní výstražná světelná zařízení musí splňovat podmínky stanovené technickým předpisem EHK č. 65 a musí být podle něho schválena. Doplňkové výstražné svítilny musí být schváleny. Vozidla, která mohou být vybavena zvláštním zvukovým zařízením doplněným zvláštním výstražným světelným zařízením modré barvy, stanoví jiný právní předpis.¹⁰⁾

¹⁰⁾ § 41 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.

10. K montáži na vozidlo může být použito jen schválené zvláštní zvukové výstražné zařízení. Na vozidle se umísťuje tak, aby při provozu za jakýchkoliv podmínek nedocházelo k jeho poškození nebo změně zvukových vlastností. Spodní úroveň hladiny zvuku těchto zařízení je stanovena nejméně na 105 dB(A).

11. Vozidla vybavená zvláštním výstražným zvukovým zařízením doplněným zvláštním výstražným světelným zařízením modré barvy mohou být dále vybavena obrysovým nebo liniovým značením s vratným odrazem schváleným podle předpisu EHK č. 104 v zájmu viditelnosti těchto vozidel s ohledem na zvláštní charakter jejich užívání v provozu na pozemních komunikacích.

F) Technické požadavky na výbavu vozidel koly, pneumatikami a protiskluzovými řetězy:

1. Vozidlo musí být vybaveno tak, aby konstrukce, provedení, rozměry a huštění pneumatik odpovídalo podmínkám provozu, zejména největší povolené hmotnosti vozidla, povoleným zatížením připadajícím na nápravu a jeho nejvyšší konstrukční rychlosti. Rychlostní kategorie pneumatik musí být shodná nebo vyšší, než je nejvyšší konstrukční rychlost vozidla.

2. V případě vybavení vozidla zimními pneumatikami, dle odstavce 13 s nižší kategorií rychlosti, než je nejvyšší konstrukční rychlost vozidla, musí být uvnitř vozidla a na vždy viditelném místě z pohledu řidiče upevněn výstražný štítek, který udává nejnižší hodnotu maximální rychlostní kapacity pneumatik pro jízdu na sněhu. Údaj na nálepce stanovuje nejvyšší přípustnou rychlost vozidla s namontovanými zimními pneumatikami, která nesmí být při provozu vozidla překročena. Upozornění formou nálepky může být nahrazeno zařízením trvale nainstalovaným ve vozidle, například palubním počítačem.

3. Vozidlo, pokud při schválení technické způsobilosti typu není stanoveno jinak, smí být vybaveno pouze pneumatikami určenými pro daný typ vozidla výrobcem vozidla. Nosnost pneumatik nesmí být nižší než povolené zatížení připadající na kolo nebo nápravu vozidla. Jako náhradního kola s pneumatikou může být použito pro nouzové dojetí kola s pneumatikou jiné nebo zvláštní konstrukce nebo jiného rozměru, určeného pro tento účel výrobcem vozidla a výrobcem pneumatik. Tato kola musí být schválena podle předpisu EHK č. 64 nebo před 1. 1. 2014 též dle směrnice 92/23/EHS.

4. Pneumatiky musí být vždy řádně nahuštěny na tlak předepsaný výrobcem vozidla. Maximální huštění předepsané výrobcem pneumatik nesmí být překročeno. U dvojité montáže kol musí být ventily uspořádány pro huštění vnitřní pneumatiky a kola provedena tak, aby bylo možné tlak vzduchu v pneumatice měřit nebo upravovat ze strany vnějšího kola, bez demontáže kol nebo jiné obtížné manipulace. Náhradní pneumatiky musí být nahuštěny nejméně na tlak odpovídající nejvyššímu předepsanému huštění pneumatik na vozidle.

5. Pláště pneumatik nesmí mít na svém vnějším obvodu trhliny nebo poškození, které obnažují kostru nebo ji narušují. Činná plocha pláště pneumatiky v provozu musí mít po celém obvodu a celé šíři vrchního běhounu jasně viditelný dezén s hloubkou hlavních dezénových drážek nebo zářezů u mopedů nejméně 1,0 mm a u vozidel ostatních kategorií nejméně 1,6 mm. Hlavními dezénovými drážkami se rozumějí drážky opatřené indikátory opotřebení, označené zkratkou TWI.

6. Vzájemný rozdíl vnějších průměrů jednotlivých nezatížených pneumatik na téže nápravě nebo ve dvojitě montáži nesmí být větší než 1,5 % vnějšího průměru.

7. Obnovená pneumatika je taková pneumatika, která vznikla obnovou pneumatiky náhradou opotřebovaného běhounu novým materiálem. Může rovněž zahrnovat obnovu vnějšího povrchu bočnic. Obnovené pláště pneumatik vozidel kategorií M a N a jejich přípojných vozidel musí splňovat požadavky předpisu EHK č. 108 nebo předpisu EHK č. 109 a musí být podle něj schváleny.

8. Autobusy třídy II a třídy III (vozidla kategorií M2 a M3) a zásahové požární automobily nesmí být na přední nápravě vybaveny obnovenými pneumatikami.

9. Pneumatiky pro vozidla kategorií M a N a jejich přípojná vozidla mohou být opravovány pouze odborně, přičemž se vychází z doporučené normy, např. ČSN 63 1910, ČSN 63 1912, NSPP-01-93. Pro nouzové dojetí mohou být provedeny opravy pomocí schválených přípravků aplikovaných vstříknutím roztoku do pneumatiky nebo předvulkanizovanými opravnými materiály bez demontáže pláště. Je nepřipustné použití duše do neopraveného bezdušového pláště. Opravené pláště mohou být použity ve stejné nebo nižší kategorii rychlosti a nosnosti. Při změně kategorie rychlosti nebo nosnosti musí být původní označení odstraněno a nahrazeno novým trvalým označením. Není-li možno po opravě použít plášť jako bezdušový, musí být označení TUBELESS na obou bočnicích odstraněno. Připouští se použití duší v případě drobných prupíchů či drobných poškození patek s následnou ztrátou těsnosti bezdušového pláště.

10. Drážky dezénu plášťů označených výrobcem pneumatik určených pro vozidla kategorií M2, M3, N a jejich přípojná vozidla smějí být dodatečně prohloubeny jen způsobem předepsaným výrobcem pneumatik. Na obou stranách bočnice pneumatiky musí být vyznačen symbol Théta - průměr kroužku je nejméně 20 mm nebo nápis „REGROOVABLE“. Prohlubování drážek dezénu plášťů pneumatik osobních automobilů není dovoleno.

11. Vozidlo nesmí být vybaveno pneumatikami s protiskluzovými hroty, s výjimkou vozidel záchranné služby. Tento zákaz platí i pro vozidla v mezinárodním provozu.

12. Vozidla mohou být vybavena protiskluzovými řetězy nebo obdobnými zařízeními jen schváleného typu, která jsou dodávána při prodeji s návodem k montáži a s uvedením rozměrů pneumatik, na které mohou být namontovány.

13. Vozidlo nesmí být, s výjimkou nouzového dojetí, současně vybaveno pneumatikami různých rozměrů a konstrukcí, pokud při schválení technické způsobilosti není stanoveno jinak. Na téže nápravě musí být používány pouze shodné pneumatiky. Konstrukcí pneumatiky se rozumí konstrukce diagonální, radiální, smíšená - BIAS BELTED. Shodnou pneumatikou se rozumí pneumatika stejného rozměru, konstrukce, druhu dezénu a obchodní značky. Druhem dezénu pneumatiky se rozumí dezén letní a dezén zimní, u něhož je na bočnici pneumatiky vyznačeno označení M+S, M.S, M/S nebo MS; za zimní dezén se považuje též speciální dezén, u něhož je na bočnici pneumatiky vyznačeno označení ET, ML, MPT nebo POR.

14. Pneumatiky označené nápisem „FRT“ se nesmí používat na řízených nápravách přípojných a motorových vozidel a hnacích nápravách.

G) Technické požadavky na výbavu vozidel doplňkovými zařízeními:

1. Volný konec antény, která je delší než 1,40 m a která by přesahovala půdorysný průmět obrysu vozidla, s výjimkou výsuvných antén, musí být připevněn k vozidlu tak, aby anténa nepřesahovala půdorysný obrys vozidla. Antény musí z hlediska vnějších výčnělků splňovat požadavky předpisu EHK č. 26 buď samostatně jako konstrukční části nebo v rámci schválení celého vozidla podle tohoto předpisu.

2. Nosiče zavazadel apod., reklamní tabule, směrové tabulky, označení vozidel taxislužby, označení vozidel autoškoly a jiná zařízení, jimiž je vozidlo dodatečně vybaveno musí být spolehlivě přichyceny k vozidlu, nesmějí přesahovat půdorysný obrys vozidla s výjimkou zádi vozidla a nesmějí mít žádné hroty ani ostré hrany; vnější části včetně připevňovacích částí musí mít poloměr zakřivení nejméně 2,5 mm. Z této hodnoty poloměru zakřivení jsou možné výjimky podle ustanovení předpisu EHK č. 26. Nosiče zavazadel musí umožňovat spolehlivé upevnění přepravovaných předmětů. Upevnění nosiče včetně zavazadel spolehlivě odolává zpomalení v podélném směru nejméně o hodnotě 6 g. Nosiče zavazadel a nosiče lyží musí z hlediska vnějších výčnělků splňovat požadavky dle předpisu EHK č. 26 buď samostatně jako konstrukční části nebo v rámci schválení celého vozidla podle tohoto předpisu.

3. Úpravy a opravy zasklení vozidel, které mají za následek snížení světelné propustnosti, je možno provádět pouze při dodržení podmínek daných předpisy EHK č. 43 a musí být schváleny podle této přílohy vyhlášky. Vozidlo v zorném poli řidiče nesmí být vybaveno žádnými předměty, např. okrasné a upomínkové předměty, které by omezovaly výhled řidiče všemi směry, s výjimkou schválených označení určených k umístění na skla vozidla nebo označení či zařízení povinně umístěvaných podle jiných právních předpisů jako například funkční elektronické zařízení pro úhradu mýtného nebo platný kupón prokazující uhrazení časového poplatku. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro zadní skla vozidel kategorie M3. Výhled zadním sklem vozidla kategorie M1 může být částečně snížen schváleným příslušenstvím nebo přepravovanými předměty, avšak jen za podmínky, že je vozidlo vybaveno pravým vnějším zpětným zrcátkem schváleného typu. Výhled předním sklem u vozidel kategorie M3 může být částečně snížen vedle schválených označení určených k umístění na skla jen směrovou tabulkou. Provedení a umístění tabulek na vozidle musí být schváleno podle této přílohy vyhlášky.

4. Nádoby na záložní palivo jsou provedeny tak, aby palivo při jakékoli poloze nádoby nemohlo vytékat. Nádoby ve vozidle musí být umístěny tak, aby byly od rovin vymezujících největší šířku vozidla vzdáleny nejméně 150 mm a od rovin vymezujících délku vozidla vpředu nebo vzadu nejméně 250 mm.

5. Tyče nebo lana určená k vlečení vozidel musí být zřetelně viditelná; tyče musí být opatřeny po celé délce příčnými červenobílými pruhy o šířce 75 mm, lana musí být opatřena červeným praporkem nebo štítkem o rozměru nejméně 300 x 300 mm. Tyče nebo lana určená k vlečení vozidel musí být schváleného typu. Podmínkou pro jejich schválení je jejich odolnost při působení osově síly 12 kN.

6. Dodatečně montovaná nezávislá topení musí být schválena jako konstrukční část podle předpisu EHK č. 122 nebo do 1.11.2014 též podle směrnice 2001/56/ES. Montáž do vozidla musí provádět autorizovaná servisní služba, které ministerstvo udělilo toto oprávnění.

7. Silniční motorová vozidla o největší povolené hmotnosti větší než 3,50 t a přípojná vozidla o největší povolené hmotnosti větší než 750 kg musí být vybavena nejméně jedním zakládacím klínem. Silniční motorová a přípojná vozidla se třemi a více nápravami, jednonápravové a dvounápravové přívěsy o největší povolené hmotnosti větší než 750 kg a návěsy musí být vybaveny nejméně dvěma zakládacími klíny. Klíny musí účinně zajistit vozidlo proti samovolnému pohybu, musí být lehce přístupné obsluze a bezpečně uchopitelné. Zakládací klíny musí být na vozidle upevněny tak, aby se v provozu nemohly samovolně uvolnit.

H) Technické požadavky na výbavu vozidel označením nejvyšší povolené rychlosti:

1. Vozidla kategorií M2, M3, N2, N3, O, R, S, C, T a Z s výjimkou čelně nesených strojů kategorie SN a jednonápravové traktory s přívěsy a speciální nosiče pracovních adaptérů musí být vybavena na zádi karoserie, a to pokud to konstrukce vozidla dovoluje, v levé polovině označením nejvyšší povolené rychlosti zaokrouhlené

a) u vozidel s konstrukční rychlostí nepřevyšující 45 km.h⁻¹ na nejbližší nižší celé číslo,

b) u ostatních vozidel na nejbližší nižší celé číslo dělitelné pěti.

2. Označení nejvyšší povolené rychlosti je v provedení kruh bílé barvy, který je lemován červenou barvou o vnějším průměru 200 mm; písmena v kruhu, pokud jsou použita, musí mít výšku „k“ 35 mm, „m“ 24 mm, číslice 75 až 80 mm, tloušťku čáry písmen 6 mm a číslic 12 mm. Barva nápisu je černá. Označení nejvyšší povolené rychlosti musí být vždy čitelné a při provozu nesmí být zakryto. Označení se vyžaduje z retroreflexního materiálu třídy 1 podle ČSN EN 12899-1 tedy červená a bílá, písmena a číslice jsou nereflexní. Retroreflexní materiál se nevyžaduje u vozidel, u kterých je provoz za snížené viditelnosti zakázán, u zvláštních vozidel a nesených strojů.

3. Není-li možno u přípojných vozidel kategorie O1, O2, R, vozidel kategorie S, jednonápravových traktorů s přívěsem a speciálních nosičů pracovních adaptérů umístit označení o průměru 200 mm, je přípustné použít označení o vnějším průměru 150 mm; potom písmena v kruhu, pokud jsou použita, musí mít výšku „k“ 20 mm, „m“ 14 mm, číslice 75 až 80 mm, tloušťka čáry je u písmen 3,5 mm a u číslic 12 mm.

I) Technické požadavky na výbavu zvláštních vozidel:

1. Zvláštní vozidla při provozu na pozemních komunikacích musí být vybavena tak, aby pracovní nástroje byly přepravovány jen ve schválené přepravní poloze. Zvláštní vozidlo musí být vybaveno tak, aby nebylo zdrojem znečištění nebo poškození komunikace. Jeho zásobníky, pracovní nástroje, např. nakládací lopata, paletizační vidle, musí být prázdné, tj. bez náplně, nákladu, břemene apod. Přeprava nákladu na vysokozdvizném vozíku, příp. teleskopickém manipulátoru s vidlemi, je povolena pouze pro vykládku a nakládku zboží.

2. Traktor, který překračuje šířku 2,55 m např. dvojmontáží kol zadní nápravy nebo jinak, musí být vybaven výstražnými štíty vyznačujícími obrys vozidla, zvláštním výstražným světelným zařízením oranžové barvy, které musí být uvedeno do činnosti, snižuje se jeho maximální rychlost na 20 km.h⁻¹. Za snížené viditelnosti není jeho

provoz takto vybaveného traktoru povolen v případě, že je namontovaným pracovním zařízením omezena geometrická viditelnost světelných zařízení traktoru, nebo bylo toto omezení stanoveno při schválení namontovaného pracovního zařízení. Za traktor může být zapojen pouze přípojný nebo nesený stroj, nikoliv přívěs nebo návěs.

3. Traktor s čelně neseným strojem nebo čelně namontovanou výměnnou nástavbou zakrývající světlometry traktoru musí být vybaven doplňkovými potkávacími světlometry, které musí být při provozu na pozemních komunikacích uvedeny do činnosti. Doplňkové světlometry musí splňovat podmínky stanovené předpisem EHK č. 86 nebo směrnici 2009/61/ES.

4. Pásová vozidla při provozu na pozemních komunikacích musí být vybavena pryžovými pásy nebo kovovými pásy s pryžovými bloky na opěrných plochách; jsou-li nosné kladky samostatně odpruženy a opatřeny pryžovými obručemi, o minimální výšce 40 mm. Pryžové bloky nebo obruče nesmí být tvrdší než 70 Shore. Připouští se použití i jiných materiálů s ekvivalentními vlastnostmi.

5. V případě neplnění odstavce 4, smí být sněžná pásová vozidla - rolby, sněžné skútry, užitá na pozemních komunikacích jen v případě, že se záběrové lišty pásů nedotýkají povrchu vozovky, a to tak, že povrch komunikace je pokryt dostatečně silnou vrstvou sněhu.

6. Vozidla, která z hlediska konstrukce nemohou být vybavena vlastním vnějším světelným zařízením, musí být v provozu vybavena soupravou přenosných světelných zařízení.

7. U vozidel nebo jízdních souprav, u kterých vzdálenost předního obrysu od středu volantu přesahuje 4,00 m, musí být jejich výjezd z míst ležících mimo silnici, průjezd nepřehlednými křižovatkami apod. zajištěn pomocí způsobilé a náležitě poučené osoby.

8. Traktor v jízdní soupravě s pracovním strojem musí být vybaven zpětnými zrcátky tak, aby byl zajištěn dokonalý výhled, v případě potřeby prodloužením držáků zrcátek apod.

Příloha č. 13 k vyhlášce č. 341/2014 Sb.